HÄPÄISYÄ SANAN VUOKSI

(The Reproach For The Cause Of The Word)
62-1223 · Jeffersonville, Indiana, USA, 23.12.1962

1 Kiitos, tällä kertaa. [Veli Neville sanoo: "Aamen."] Sanoin veli Nevillelle: "Oletko varma, ettei sinulla ole edes vähäistä voitelua tänä aamuna?"

2 Minä olen tullut rukoillakseni sairaiden puolesta. Siellä oli kokoontunut joitakin ihmisiä... Aikaisin sunnuntaiaamuna. Minun täytyy tavoittaa heidät täällä, minä vain pyysin heitä tulemaan tänne. Olen aina ajatellut, että on parempi rukoilla sairaiden puolesta seurakunnassa. En tiedä; minä pidän seurakuntaan tulemisesta, koska täällä on seurakunta ja ihmiset rukoilemassa.

3 Tuolla takahuoneessa oli eräs pieni tyttö, kaunein pikku tyttö, uskon hänen nyt istuvan täällä jossakin, jos nuo ihmiset eivät jo lähteneet kotiin; ja hän oli kaunis pikkuinen ja kovasti sairas. Me kuuntelimme kuinka tuo sanoma kielillä ja sen tulkinta tulivat. Ja me kuuntelimme ja, ajattelimme ymmärtäneemme, että jotakin sanottiin jostakin pikku tytöstä. Ja me odotimme nähdäksemme, antaisiko Herra sanoman siitä, mitä sanoa siellä, mutta uskon, että tämä pieni tyttö on kunnossa, ja kaikki tulee olemaan hyvin.

4 Siellä oli myös pieni nainen, joka oli kadottanut näkönsä, ja me rukoilimme hänen puolestaan; ja joku mies ambulanssissa siellä ulkona, sananpalvelija. Arvelen, ettei tuo mies painanut enempää kuin kaksikymmentä kiloa, vain hyvin, hyvin... ja niinpä minä menin alas rukoillakseni heidän puolestaan.

5 Syy, miksi olin niin epäröivä, oli, että täyte putosi pois hampaastani tästä edestä, ja minä viheltelen itselleni tänä aamuna. Ja he sanovat minulle nyt, että ne täytyy hioa pois ja pinnoittaa. Niinpä tämä vanhuus on tulossa; se on ainoa asia, mitä tiedän. Minulla oli siinä täyte, noin puolet hampaasta, ja kun te alatte puhua, te voitte tuntea ilman tulevan siitä ulos, tehän tiedätte mitä tarkoitan; on kuin te jotenkin vähän sammaltaisitte.

6 Me olemme todellakin etuoikeutettuja ihmisiä ollessamme elossa tänä aamuna ja kykenevät tulemaan kirkkoon. Ja tänä jouluaattona, odot-

taen sitä juhlintaa, jota heillä on, jonka toivoisin... Täällä on liian monia lapsia tänä aamuna, ja niinpä minä tulen olemaan hiljaa. Joskus me aikuiset puhumme asioita, joita lasten ei tulisi edes kuulla, tiedättehän.

7 Uskon seurakunnalla olevan täällä pienet lahjat pikkulapsia varten hetken kuluttua. Katselin niitä juuri tuolla takana, ja varmasti te haluatte jäädä tänne pyhäkoulun jälkeen, koska uskon, että heillä on joitakin lahjoja annettavaksi pikku kavereille tänä aamuna. Nyt pienokaiset muistakaa, tehdessämme tämän haluan tehdä tämän selväksi, se ei ole joulupukilta, koska se on vain taru, jonka te jonakin päivänä tulette ymmärtämään, mutta se on Jeesukselta Kristukselta, joka on kaikkien Totuuksien Totuus; Jumalan Poika. Me annamme tämän pienen lahjan teille tänä aamuna antaaksemme teidän tietää, että erään kerran Jumala antoi kaikkein suurimman lahjan, jota milloinkaan on annettu ihmiselämälle, Hänen Poikansa. Ja meillä on mitätön tapa ilmaista sitä, emmekä me voi antaa mitään siihen verrattavaa, mutta me teemme sen vain kuolevaisina toinen toisillemme.

8 Nyt tarkoitukseni oli odottaa ensi sunnuntaihin ja mahdollisesti teenkin sen jonkin kanssa, mitä halusin sanoa. Jotakin on annettu meille tiettäväksi näystä kotona, ja minun täytyy seurata sitä. Se voi näyttää olevan hieman karkeata, mutta me emme koskaan halua ajatella, että se mitä Jumala sanoo, on karkeata. Hänen taakkansa ovat kevyitä.

9 Ja koska on niin, että ensi sunnuntaina, jos Jumala tahtoo, meillä tulee olemaan kokous täällä, juuri uudenvuoden aaton edellä, jos se miellyttää Herraa, että meillä on tämä kokous. Ja me haluamme aamukokouksen, rukoilla sairaiden puolesta ja ehkä kastetilaisuuden. Sitten minä ajattelin, että te antaisitte ystävienne tietää niin, että he voivat tulla tänne. Meillä tulee olemaan sunnuntaiaamu ja iltakokoukset, ja ihmisiä varten, jotka tulevat jäämään uudenvuoden ylitse, eikös meillä olekin valvojaiset tällä kerralla? [Veli Neville sanoo: ”Kyllä.”]

10 Täällä tulee olemaan useita saarnaajia, jotka tulevat puhumaan aina keskiyöhön asti, me olemme kutsuneet heitä tulemaan ja puhumaan. Jos Herra tahtoo, niin minä haluan olla yksi niistä, joilla on jotakin sanottavaan uudenvuoden yönä.

11 Ja sitten ensi sunnuntaina minä ajattelin puhua joistakin asioista, joita juuri on tapahtumassa. Näyttää kuinka Jumala toimii kansansa kanssa, ja tuoda sen huippukohtaansa täällä seurakunnassa.

12 Monet teistä ovat ihmetelleet tätä tuloveroasiaa, jonka lävitse olen mennyt, se on selvitetty. Ja niinpä haluan myös kertoa teille, kuinka se tapahtui. Ja uskon, että minun täytyisi kertoa se uudestaan ensi sunnuntaina, joten minä jätän sen ensi sunnuntaiksi ja yritän sen sijaan puhua teille hieman Sanasta tänä aamuna. Ensi sunnuntaina minä tulen yrittämään, jos Jumala tahtoo, kertoakseni teille, kuinka se kaikki tapahtui, ja kaikki ne asiat, joita Herra sanoi, ja tulette näkemään, että kaikki osuu aivan naulan kantaan. Hän ei sano mitään väärää.

13 Mutta nyt, eräs asia, jonka halusin sanoa tänä aamuna, ja jota en mahdollisesti tule sanomaan ensi sunnuntaina, koskee jotakin, mikä tapahtui eilen. Olin vähän haluton tulemaan tänne tänä aamuna, koska olen jotenkin revitty, eikä minulla ollut oikein halua tulla; mutta koska nyt olen täällä, tulen yrittämään parhaani minkä voin.

14 Toissa iltana minulla oli vieraita, veli ja sisar Sothmann, niin kuin me tiedämme täällä, yksi seurakunnan luotetuista ja hänen vaimonsa, he tulivat vierailemaan luonamme. Ja me puhuimme tulevista kokouksista Phoenixissa ja ympäristössä. (Jos se olisi Herran tahto). Ja arvelen, että olimme ylhäällä kello 10:30 asti, ja minä menin vuoteeseen jossakin kello 11:00 tienoilla.

15 Ja johonkin aikaan yöllä minulla oli uni. Ja tässä unessa minä näin jonkun, jonka oletettiin olevan minun isäni; hän oli valtavan suuri mies. Edustaen, kuvainnollisesti puhuen, minun isääni. Näin erään naisen. Hän ei näyttänyt äidiltäni, mutta kuitenkin hänen oletettiin olevan minun äitini. Ja tämä mies, jonka oletettiin olevan kuten isä, tämän naisen mies, kohteli häntä hyvin julmasti. Niin paljon, että hänellä oli suuri puukalikka kädessänsä, ja pitäen tuota naista ylhäällä tällä tavalla ja lyöden häntä tällä puukalikalla niin, että hän putosi maahan. Ja sitten jonkin ajan kuluttua hän nousi ylös uudestaan, ja tuo mies löi hänet jälleen maahan. Ja minä seisoin pienen välimatkan päässä katsellen sitä.

16 Lopulta minä sain kyllikseni siitä. Minä olin paljon pienempi kuin tämä mies, jonka oletettiin olevan minun isäni. Niinpä minä kävelin hänen luoksensa ja panin sormeni hänen kasvoihinsa ja sanoin: "Älä lyö häntä enää!" Tehdessäni niin, jotakin alkoi tapahtua. Käsivarteni alkoivat sykkiä, ja minä sain valtavan suuret lihakset. En ole koskaan nähnyt sellaisia lihaksia. Minä otin tuota miestä kauluksesta ja sanoin: "Älä lyö häntä enää! Jos vielä lyöt häntä, joudut tekemisiin minun kanssani." Ja tuo mies pelästyi minua, ja jätti hänet rauhaan. Minä heräsin.

17 Makasin siellä hetken, ja sitten sen tulkinta tuli. Tuo nainen tietenkin kuvaannollisesti puhuen on Seurakunta, joka on jonkinlainen äiti. Isä on kirkkokunta hänen ylitsensä, joka hallitsee Seurakunnan ylitse, niin kuin mies hallitsee vaimonsa ylitse. Ja ne ovat nämä kirkkokunnat, jotka lyövät tuota Seurakuntaa, eivätkä edes anna hänen nousta jaloillensa sillä tavalla. Joka kerta, kun hän yrittää nousta ylös, tai tehdä jotakin, nuo ihmiset siellä, tuo kirkkokunta lyö hänet maahan. Ja se vain merkitsee, että minun täytyy kasvattaa täällä vähän uskonlihaksia, voidakseni työntää sormeni sinne ulos ja sanoa: "Sinä olet tekemisissä minun kanssani." Näettehän, koska siellä ulkona on joitakin ihmisiä, jotka kuuluvat Jumalalle.

18 Olin ollut ylhäällä noin kaksi tai kolme tuntia, arviolta; ja tyttäreni Rebekka, siellä takana, hän työskentelee metodistisairaalassa Louisvillessä. Se on amatöörinomaista sairaanhoitajakoulutusta; he kutsuvat heitä "Karamellijuovaisiksi", tai jotakin sellaista, He olivat kutsuneet hänet tulemaan sinne tuona aamuna, ja se sai minut ylös. Se oli aikaisin, ja tyttäreni oli odottamassa erään toisen koulutoverinsa kanssa, (he työskentelevät siellä yhdessä), ja olin viemässä heidät sinne Louisvilleen. Heidän täytyi olla siellä kello kymmeneltä, ja vaimo ihmetteli, miksi hän ei voinut päästä makuuhuoneeseen. Minä olin lukinnut sen.

19 No niin, minulle on elämäni aikana tapahtunut monia asioita, mutta minulla ei koskaan ole ollut mitään sen kaltaista. Menin transsitilaan. En tiedä sen tulkintaa. Minulla ei koskaan ole ollut mitään sen kaltaista elämässäni. Mutta näytti siltä, että minä käsitin olevani näyssä, ja minä olin näyssä. Ja minä olin puhumassa pojalleni Joosefille, joka ei ollut huoneessa silloin. Mutta jotenkin juuri, kun se iski minuun, minä olin puhumassa Joosefille.

20 Ja minä katsoin ylös ja näin edessäni jonkinlaisen pyramidinmuotoisen, ja ne olivat pienen pieniä lintuja, noin puolentoista sentin mittaisia. Ja ne istuivat oksilla ja niitä oli, sanokaamme kolme tai neljä ylimmällä, seuraavalla ehkä kahdeksan tai kymmenen, ja alimmalla viisitoista tai kaksikymmentä.

21 Ne olivat pikku sotureita, koska niiden höyhenet olivat hakatut; ja näytti kuin ne olisivat yrittäneet puhua minulle, sanoa jotakin. Ja minä olin lännessä oletettavasti lähellä Tucsonia, Arizonassa, ja nuo linnut katselivat itään, ja minä kuuntelin tarkasti. Näytti kuin he olisivat yrittäneet kertoa minulle jotakin. Ja niiden pienet höyhenet olivat kokonaan

hakatut. Ne olivat kovasti taistelunarpisia. Sitten yhtäkkiä yksi linnuista alkoi ottaa toisen paikkaa, hypäten sillä tavalla, ja nuo pienet linnut lähtivät nopeasti, lentäen itää kohden.

22 Ja, kun ne olivat lähteneet, sieltä tulivat suuremmat linnut, enemmänkin kyyhkysten kaltaiset, suippoine siipineen; ja ne tulivat parvessa ja nopeasti, nopeampina kuin nuo pienet linnut olivat olleet, ja ne lensivät itää kohden.

23 Ja minulla yhä oli kaksi tajuntaani yhdessä, minä tiesin seisovani siellä, ja minä tiesin, että olin jossakin muualla. Ja minä ajattelin: "No niin, tämä on näky, ja minun täytyy oppia, mitä tämä merkitsee."

24 Ja heti, kun tuo toinen linturyhmä oli mennyt ohitse, minä katsoin länteen; ja se näytti olevan kuin pyramidin muodossa, aivan kuin olisi ollut kaksi sivulla ja yksi huipulla, siellä tuli viisi väkevintä Enkeliä, mitä koskaan elämässäni olen nähnyt. Niin hirvittävää nopeutta en ole koskaan nähnyt... Heidän päänsä olivat taaksepäin ja suippoine siipineen vain liitäen nopeasti. Ja Kaikkivaltiaan Jumalan voima iski minuun sellaisella tavalla, että se kohotti minut suoraan ylös maasta, koko matkan maasta ylös.

Saatoin yhä kuulla Joosefin puhuvan.

25 Ja ääni oli kuin äänivallin murtuminen, valtava jylinä meni pitkän etäisyyden päähän etelään. Ja, kun minut oli kohotettu ylös, ja siellä oli noiden Enkelien niin hirvittävä nopeus... Ja minä saatoin nähdä ne juuri nyt... Nähdä kuinka ne tulivat siinä muodostelmassa sillä tavalla. Ja pyyhkäisten suoraan minuun.

26 No niin, tämä ei nyt ole mitään unta. Ei, minä olin juuri siellä, täysin hereillä niin kuin olen nyt. Ymmärrättekö?

27 Mutta tässä ne tulivat, ja olivat niin hirvittävän nopeita, että minä ajattelin sen kohottaessa minut ylös... Minä kuulin tuon räjähdyksen kaltaisen, räjähdyksen niin kuin äänivallia ylitettäessä; ja sen tapahtuessa minä ajattelin: "No niin, tämän täytyy merkitä sitä, että olen tulossa tapetuksi jonkinlaisessa räjähdyksessä." Ja ajatellessani edelleen noita asioita, minä ajattelin: "Ei, se ei tule olemaan sitä, koska, jos se olisi räjähdys, se olisi ottanut myös Joosefin, mutta siellä hän oli puhumassa ajatellen minun olevan siellä. Ja minä voin kuulla hänen puhuvan, niinpä sitä se ei ollut."

28 Tämä on kaikki yhä tuossa näyssä. Se ei ollut… Ymmärrättekö? Näen

sen näyssä.

29 Ja sitten yhtäkkiä, käsittäessäni, että olin ollut... Ne olivat ympärilläni, en voinut nähdä niitä, mutta minut oli tuotu sisälle tähän niistä muodostuvaan pyramidi-muodostelmaan; olin tämän enkelimuodostelman sisällä. Ja minä ajattelin: "Kuoleman enkeli olisi yksi, viisi merkitsee armoa." Ja minä ajattelin sitä, ja minä ajattelin: "Oh! Se tulee minun sanomani kanssa. Se on minun toinen huippukohtani. Ne tulevat tuomaan minulle sanoman Herralta", ja minä parkaisin koko voimallani, niin äänekkäästi kuin voin: "Oi Jeesus! Mitä Sinä haluat minun tekevän?" Tehdessäni niin, se meni pois minulta.

30 Sen jälkeen en ole tuntenut olevani kunnossa. Koko eilisen päivän minun täytyi pysytellä sisällä; tunsin olevani melkein poissa tolaltani. En voi saada mieltäni selkiämään, ja Herran kirkkaus ja voima... Koko ruumiini oli tunnoton, kun se jätti minut. Yritin hieroa käsiäni ja ajattelin: "En voi vetää henkeä"; ja minä kävelin ympäri lattiaa edes takaisin ja minä ajattelin: "Mitä se merkitsee, Herra? Mitä se merkitsee?" Sitten pysähdyin ja sanoin: "Herra Jumala, Sinun palvelijasi on... Minä en voi ymmärtää miksi, mitä se oli? Tee se tiettäväksi, Herra." Siis, kun…

31 En oikein pysty kertomaan, kun minä sanon "Herran Voima". Ei ole mitään tapaa selittää sitä. Se ei ole sitä, mitä te tunnette täällä siunauksina. Ne ovat Herran siunauksia. Tämä on pyhä... Oi! Se on ohitse kaiken sen, mitä kuolevainen voi koskaan kuvitella. Ja se vaivasi minua todella pahasti. Se ei ole siunaus; se on vaiva: te olette vaivautunut. Jospa te vain voisitte...

32 Jos minulla vain olisi jokin tapa kertoa ihmisille, mitä se oli, tai minkälainen tunne se oli. Se ei ole sellaista, että te istutte siellä haluten iloita. Se on jotakin sellaista, että jokainen hermonne teissä... Se on enemmän kuin säikähdys; se on enemmän kuin pelästys; se on Pyhä kunnioitus... Ei ole yksinkertaisesti mitään tapaa selittää sitä. Jopa koko selkäni ylhäältä alas asti, sormista varpaisiin asti, koko olemukseni oli yksinkertaisesti turtana. Näettehän, aivan kuin olisitte olleet kaukana poissa maailmasta jossakin. Se oli jättämässä minua vähitellen, ja minä sanoin Herralle: "Etkö Sinä antaisi minun tietää, oi, Jumala."

33 Ja minusta tuntuu, että lähin kokemus, joka on ollut yhtä voimakas, oli silloin, kun minä olin Zürichissä, Sveitsissä, silloin, kun Hän näytti minulle tuon Saksan Kotkan tarkkaamassa tuota englantilaista ratsastajaa, joka oli tulossa läpi Afrikan. Hän sanoi: "Kaikki ovat syntiä tehneet

ja jääneet kirkkautta vaille."

34 Ja minä huusin Herraa auttamaan minua. Halusin Hänen antavan minulle tulkinnan, koska ihmettelin merkitsisikö se minun pois menemistäni, tulisinko minä tapetuksi. Ja jos niin olisi, niin minä en tulisi sanomaan siitä mitään perheelleni. Jos on minun aikani mennä Kotiin, niin silloin minä vain menen Kotiin, ja siinä kaikki. Mutta, jos se merkitsi sitä, niin minä en halunnut kertoa sitä perheelle. En halunnut heidän tietävän mitään siitä. Vain antaa sen tapahtua, ja siinä kaikki.

35 Minä sanoin: "Herra, auta minua. Minä en halua kertoa sitä perheelleni, jos se on minulle kutsu Kotiin. Silloin minä tulen menemään." Näettehän. Ja minä sanoin... tiedättehän...

36 Te sanotte: "Miksi sinä et ajatellut sitä, mitä sinä sanoit näyssä, mitä näky sanoi?"

37 Mutta te ette osaa ajatella sellaisia asioita silloin. Te… Ainakaan minä en osaa. Olin vain huolestunut, järkyttynyt. Te ette tiedä kuinka ajatella; te ette osaa ajatella.

38 Minä sanoin: "Taivaallinen Isä, jos se merkitsi sitä että räjähdys tulisi ottamaan minut, niin anna minun tietää nyt, jotta en sanoisi mitään siitä. Anna kirkkautesi ja voimasi tulla ylleni jälleen ja nostaa minut uudestaan ylös, tai anna kirkkautesi tulla ylleni, ja silloin tiedän sen merkinneen sitä; ja osaan pitää sen itselläni." Ja mitään ei tapahtunut.

39 Niinpä minä sitten sanoin: "Sitten Herra, jos se merkitsee sitä, että Sinä tulet lähettämään sanansaattajasi minun tehtävääni varten, anna silloin voimasi tulla jälleen." Ja se melkein heitti minut ulos huoneesta.

40 Niinpä, minä palasin taas itsekseni Raamattu kädessäni, ja pyysin Jumalaa auttamaan minua; ja kun tein niin, Hän näytti minulle jotakin Kirjoituksissa, joka suoranaisesti koskee sitä. Suoraan siellä. Ja minä ajattelin: "Voisiko se todellakin olla se... Kuinka minä tein sen?" Ja, oi, minä en osaa selittää näitä asioita, ihmiset. Se ohittaa kaiken sen, mistä olen tietoinen.

41 Vaimoni on hyvin eriskummallinen nainen; yksi parhaista maailmassa. Mutta vähään aikaan minä en sanonut siitä mitään; jatkoin vain eteenpäin. Hän tiesi, että jotakin oli tapahtunut. Niinpä, kun olin kertonut hänelle, hän sanoi: "Tiedätkö Bill, minä näen ja kuulen sinua niin monissa noista asioista. Sinä tiedät minun uskovan sinuun koko sydämestäni. Mutta siinä oli todella jotakin."

42 Se näytti niin ravistelleen minua. Tuo räjähdys, ja tuo noiden Enkelien nopea tuleminen sillä tavalla. Viisi niitä yhdessä muodostelmassa. Jotenkin siihen tapaan kuin minulla oli tuo pyramidi piirrettynä tänne. Ensiksi pitkältä etäisyydeltä se näytti olevan kuin kyyhkysten värinen. Ja ne tulivat täältä päin. Ja näytti siltä kuin niitä olisi ollut yksi, kaksi, kolme, neljä, ja sitten yksi suoraan huipulla, yhteensä viisi. Ja ne tulivat sellaisella nopeudella. Ei ole mitään, ei suihkukonetta, eikä mitään muutakaan, jota voisi verrata *siihen*.

43 Minä voin aivan nähdä ne; heidän päänsä jotenkin sivuttain käännettyinä, ja nuo siivet kaveten taaksepäin, täysin haarniskoituina, ja tässä ne tulevat. Whew! [Kuvaillakseen asiaa veli Branham tekee viheltävän äänen.] Sillä tavalla. Tullen suoraan alas ja ottaen minut tähän niiden muodostamaan pyramidi muodostelmaan sisälle. Ja minä voin kuulla kaukana etäisyydessä tuon jylinän. "Whoom", aivan niin kuin lentokoneen ylittäessä äänivallin. Te olette kuulleet sen tapahtuvan sillä tavalla, aivan kuin kaukaisena jylinänä.

44 Minä ajattelin: "Kun tämä näky jättää minut, niin tämä saattaa merkitä sitä, että minut tullaan tappamaan räjähdyksellä, tai jotakin sellaista." Minä ajattelin: "Tässä minä olen. Minut on nostettu ylös. He ovat täällä jossakin. Minä olen täällä enkelien muodostamassa pyramidissa, mutta minä en tiedä. Ehkä Herra tulee ottamaan minut Kotiin."

Sitten kuulin Joosefin siellä alhaalla sanovan: "Isi."

Minä ajattelin: "Ei, jos se olisi sitä, se olisi ottanut myös hänet."

45 Sitten jokin sanoi: "Sinä..." Muistakaa, minä odotan, pidän silmällä sanomaa, jota aina olen odottanut, jotakin.

46 Näyssä eräänä päivänä, jonka te tiedätte minulla olleen täällä, ei pitkääkään aikaa sitten, minulle sanottiin, mitä tulisi tapahtumaan; kuinka minä saarnasin auringosta tähän paikkaan, ja sitten Hän sanoi: "Nyt muista, toinen huippukohta on vielä tuleva."

Ja minä ajattelin: "Tulee olemaan sanoma."

47 Muistatteko sanomani täällä? Huippukiven avaaminen, jossa noita Seitsemää Ääntä ja Sinettejä ei ole edes kirjoitettu Jumalan Sanassa. Muistatteko? Ja se otti minut tuohon pyramidiin.

48 Ja Junior Jackson, jos olet täällä, niin tuo uni, jonka annoit minulle vähän aikaa sitten, minä en tule kertomaan sitä tänä aamuna, Jumala oli niin täydellisesti... Suo anteeksi, jos en anna sinulle sen tulkintaa, mutta

se on siksi, että näin jotakin liikkuvan.

J.T., sama asia. Näetkö? Ja minä tiesin sen.

Sisar Collins, tarkalleen samoin. Ymmärrättekö?

Ja niitä oli kuusi, johtaen aivan suoraan samaan asiaan.

49 Ja sitten tuo näky, josta kerroin teille kaikille vuosia sitten, se tapahtui juuri yhtenä päivänä, se tulisi tapahtumaan.

50 Ja siellä se kaikki on juuri siellä. Jokin vain on liikkumassa. En tiedä, mitä se on. Jumala auttakoon minua, on rukoukseni.

Rukoilkaamme.

51 Taivaallinen Isä, me olemme vain kuolevaisia. Ja täällä me seisomme tänä aamuna, ja Herra, minä... Sinä lähetit minut johtamaan tätä pientä laumaa ja tätä seurakuntaa, ja minä olen lopussa; minä en tiedä millä tavalla, mitä tai missä on tulossa, mutta minä tiedän tämän yhden asian: että Sinä sanoit laittavasi kaiken työskentelemään yhdessä niiden hyväksi, jotka rakastavat Sinua, ja ovat Sinun tarkoituksesi mukaan kutsutut. Minä rukoilen Sinua, Jumala, että Sinun suuri armon kätesi tulisi olemaan yllämme.

52 Me totisesti tiedämme, että Sinä olet Jumala. Ja me tiedämme, että Sinä et elä vain menneinä päivinä, vaan Sinä elät yhä tänään. Sinä olet aina ollut Jumala. Sinä tulet aina olemaan Jumala. Sinä olit Jumala ennen kuin aikaa oli, ja Sinä tulet olemaan Jumala, kun aikaa ei enää ole. Sinä tulet yhä olemaan Jumala.

53 Ja me olemme Sinun käsissäsi, Herra. Me olemme vain savea, ja Sinä olet Muovaaja, Savenvalaja. Muovaa meidän elämämme, Herra sillä tavalla, että Sinä tulet saamaan parhaan palveluksen Sinun kunniaksesi. Suo se Isä. Me vain olemme Sinun käsissäsi.

54 Meillä ei ollut mitään tapaa tuoda itseämme tänne maan päälle, emmekä me tiedä kuinka me tulemme menemään pois. Mutta, Herra, Sinä olet antanut meille elämän. Me annamme elämämme takaisin Sinulle, ja tehtyämme niin, Sinä olet antanut meille vastineeksi Iankaikkisen Elämän. Uskomme hengittää sen koko olemukseemme, ja me rakastamme Sinua sen vuoksi, koska me tiedämme, että jonakin päivänä me tulemme näkemään Sinut, ja Sinä tulet olemaan Sinun kirkkaudessasi, ja me tulemme katsomaan Häneen; ja me kaipaamme kuulla nuo sanat: "Se oli hyvin tehty minun hyvä ja uskollinen palvelijani. Mene Herrasi iloon, joka on ollut valmistettuna sinulle maailman perustamisesta asti." Sii-

hen aikaan asti, oi, Jumala, kun me kaikki tulemme kohtaamaan, johda meitä.

Me olemme Sinun palvelijoitasi, ja me pyydämme syntiemme anteeksiantamista.

55 Nämä valtavat näyt, Herra, ovat liian paljon Sinun palvelijallesi. Minä en tiedä mitä tehdä. Minä vain tiedän, että ne tulevat. Ja minä voin vain sanoa, mitä olen nähnyt ja mitä on sanottu. Ja joskus se pelottaa minua, Herra. Ja minä ihmettelen mitä tehdä.

56 Sitten otan Raamatun ja luen sieltä, kuinka Jesajasta on täytynyt tuntua tuona päivänä temppelissä, kun hän oli nähnyt nuo Enkelit, jotka peittivät siivillä jalkansa. Ei ihme, että hän huusi: "Voi minua! Sillä minun silmäni ovat nähneet Herran kunnian." Ja sen jälkeen tuo profeetta, kun hänet oli puhdistettu temppelissä.

57 Kun tuo Enkeli oli ottanut tulisen hiilen ja koskettanut sillä hänen huuliaan, sen jälkeen, kun hän oli tunnustanut olevansa mies, jolla oli epäpuhtaat huulet, ja elävänsä epäpuhtaan kansan keskellä. Vaikka hän olikin profeetta. Tuo Enkeli otti pihdeillä tulisen hiilen ja pani sen hänen huulilleen ja sanoi: "Nyt mene ja profetoi."

Herra Jumala... Jesaja huusi: "Tässä minä olen, Herra, lähetä minut."

58 Kun Hän oli kysynyt: "Kuka tulee menemään meidän puolestamme", tuolle pahalle ja avionrikkoja sukupolvelle.

59 Oi Jumala, salli sen toistua jälleen! Anna sen tulla jälleen, oi Herra! Lähetä Pyhä Henki puhdistavan tulen kanssa. Sillä minä tunnustan, että minulla on epäpuhtaat huulet, ja asun täällä maan päällä epäpuhtaiden ihmisten kanssa. Ja me olemme epäpuhtaita Sinun silmissäsi, Herra, mutta, oi, lähetä puhdistava voimasi, Pyhä Henki. Puhdista meidät, oi Herra. Puhdista Sinun palvelijasi, Herra.

60 Sitten puhu, Herra! Sinun palvelijasi kuuntelee. Minä kaipaan kuulla tuon Äänen. Minä olen Sinun. Käytä minua, Herra, niin kuin Sinä näet soveliaaksi, laskiessani itseni Sinun alttarillesi. Anna Pyhän Hengen puhdistaa minut, Herra, ja voitele ja lähetä, Herra; jos haluat jonkun menevän; jos tämä on tuo hetki, ja jos tämä on tuo aika.

61 Minä en tiedä, Herra. Minä tiedän vain, että minä näin nuo Enkelit. Ja Sinä tiedät noiden asioiden olevan tarkalleen totuus. Ja minä rukoilen, Herra, "voi minua", niinpä auta minua.

62 Nyt siunaa näitä ihmisiä, kun olemme täällä juuri ennen meidän Her-

ramme syntymän juhlinnan aattoa. Me rukoilemme, että Sinä tulisit auttamaan meitä.

63 Ja tänä aamuna Sinun palvelijasi, veljemme Neville, tunsi, että olisi ehkä hänen aika levähtää hetken, ja ehkä minun puhua. Minä rukoilen, että Sinä tulisit auttamaan minua nyt.

64 Siellä ovat nuo, Herra... Kaikki me olemme tarpeessa Sinulta, niinpä me rukoilemme, että Sinä tulisit siunaamaan meitä, lukiessamme Sinun Sanaasi ja mietiskellessämme vähän aikaa. Anna Henkesi tulla yllemme, Herra. Ja puhdista meidät, ja sytytä tuleen Pyhällä Hengellä, Jumalan sanomalla, joka tuoreena tulee alttarilta, ravistelemaan kuolevaa maailmaa, ennen suuren Iankaikkisen Jumalan lähestymistä. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, Hänen rakkaan Poikansa, ja meidän Pelastajamme Nimessä. Aamen.

65 Nyt haluaisin kiinnittää huomionne joihinkin Kirjoituksiin, ja muutamiin muistiinpanoihin, jotka olen tehnyt.

66 Uskon Docin tai Billyn tai jonkun sanoneen, että he halusivat lähteä hieman aikaisemmin lasten vuoksi. Heillä on sitä varten vähän lahjoja.

67 Te pikku kaverit, jotka juuri olette tulleet ulos pyhäkoululuokastanne, viipykää vähän aikaa. Se, mitä me sanomme, voi olla hieman syvällistä teille, mutta istukaa vain hiljaa Mamman tai Papan kanssa muutama minuutti. Minä haluan puhua heille.

68 Nyt haluan lukea jakeen tai kaksi 89:stä Psalmista. Yritän lukea 50. 51. ja 52. jakeen Psalmista 89.

69 Kuuletteko kaiken te kaikki siellä takana, onko selvä? Jos kuulette nostakaa kätenne. Niinpä minä… Mikä näistä on… Ovatko kaikki nämä mikit päällä? [Joku vastaa: "En tiedä."] Onko *tämä* parempi, vai *tämä? Tämäkö? Tämäkö?* ["Nämä kaksi laitimmaista ovat päällä."] Juuri tässä, *nämä* kaksi tässä sivussa. ["Tämä, tämä, ja tämä."] Selvä.

70 Voitteko nyt kuulla kaikki hyvin siellä aivan takana? Minä en nyt tiedä, tullaanko tämä nauhoittamaan vai ei. Tämä tuli vähän odottamatta tänä aamuna.

71 Mutta älkää nyt unohtako, tuokaa kaikki ystävänne... Ja haluan, että olette varmat, melkein, yrittäkää tulla ensi sunnuntain kokoukseen.

72 Pian heillä tulee olemaan rakennus uusittuna täällä. Oletan. Sitten minä tulen takaisin saarnaamaan noista Seitsemästä Sinetistä Kirjoituksissa, jos se on Jumalan tahto.

73 Psalmien Kirjassa, 89 luku, alkaen 51. jakeesta. Kuunnelkaa nyt tarkasti Sanan lukemista:

Muista, Herra, palvelijoittesi häpäisyä; kuinka minä kannan rinnassani kaikkien väkevien kansojen häpäisyn;

Jolla sinun vihollisesi ovat pilkanneet, oi Herra; jolla he ovat häväisseet sinun voideltusi askeleet.

Siunattu olkoon HERRA ikuisesti. Aamen, ja aamen.

74 Haluaisin puhua teille muutaman hetken. Haluaisin, että merkitsette sen muistiin ensin, ja lukisitte sen uudelleen ja uudelleen todella hyvin. Ehkä se kannattaa lukea heti uudestaan. Kuunnelkaapa tarkasti:

Muista, Herra, palvelijoittesi häpäisyä; kuinka minä kannan rinnassani kaikkien väkevien kansojen häpäisyn;

Jolla sinun vihollisesi ovat pilkanneet, oi Herra; jolla he ovat häväisseet sinun voideltusi askeleet.

Siunattu olkoon HERRA ikuisesti. Aamen, ja aamen.

75 Tutkikaapa tarkasti tätä, niin kuin Daavid sen sanoi. Käytän tätä tekstinäni. Se on taaskin aika erikoinen joulutekstiksi; mutta saarnasin samaten viime sunnuntaina erikoisesta tekstistä. En nyt muista mikä se oli. Se oli…[Eräs veli sanoo: *"Maailma romahtaa."*] Anteeksi? [*"Maailma romahtaa."*] Romahdus, maailma romahtaa.

76 Haluaisin käyttää tekstinäni tänä sunnuntaina: *Häpäisyä Sanan vuoksi.* Sallikaa minun toistaa se oikein kunnollisesti: *Häpäisyä Sanan vuoksi.*

77 Jumalalla on aika ja syy tuolle ajalle täyttääkseen kaikki tekonsa. Jumala tietää aivan tarkalleen, mitä Hän tulee tekemään. Me emme. Meidän täytyy vain vastaanottaa se, kun Hän antaa sen meille, mutta Hän tietää, ja mitään ei tule menemään vikaan sen kanssa, mitä Hän on suunnitellut tehdä. Sen kaiken täytyy tapahtua. Joskus täytyy olla karkeita ja kovia asioita tuomaan esiin tuon tavoitteen todellinen luonne.

78 Tiedättehän, että sade syntyy jylhällä, repaleisella, salamoivalla ja jylisevällä taivaalla. Ja jos meillä ei olisi sadetta, me emme tulisi elämään. Mutta näettekö mitä tarvitaan tuomaan sadetta? Ukkosta, salamointia, suuttumusta; ja siitä syntyy sade.

79 Siemenen täytyy kuolla, mädäntyä, turmeltua, haista, ja mennä takaisin maan tomuun, voidakseen tuoda esiin uuden elämän.

80 Kulta tarvitsee vasarointia, sitä on käänneltävä ympäri ja ympäri,

eteen ja taakse, ja sitä on nuijittava, kunnes kaikki kuona on tullut ulos siitä. Se ei ole kultaa siksi, että se kimaltaa, koska katinkulta kiiltää niin kuin aitokin kulta, mutta pankaapa ne erilleen toisistaan, niin te tuskin voitte erottaa kumpi on kumpi; mutta asettakaa ne rinnakkain ja te voitte sanoa sen. Ja kultaa täytyy takoa niin kauan, että takoja näkee oman kuvansa heijastuvan siitä.

81 Ja Jumala asettaa ajan, ja Hänellä on tarkoitus kaikelle, mitä Hän tekee. Mitään ei tapahdu vain vahingossa noille, jotka rakastavat Herraa, ja ovat Hänen kutsumuksensa mukaisesti kutsutut. Näettekö? Me olemme ennalta määrätyt. Ja kaikki työskentelee tarkalleen oikein sen puolesta; koska Hän ei voi valehdella, ja Hän sanoi, että se oli niin, että kaikella on aikansa, ajankohtansa, ja oma tapansa; ja Jumala on jokaisen liikkeen takana. Ja joskus te ajattelette kaiken menevän vikaan. Se riippuu meistä. Nuo asiat on pantu meidän päällemme, nuo koettelemukset ovat siksi, että nähdään kuinka me reagoimme tapahtumaan.

82 Jokin aika sitten, ylhäällä Vermontissa, veli Fred ja minä menimme Champlainin järven ylitse New Yorkin puolelle. Ja siellä minä nousin ylös sinne Hurrikaani vuorelle, jossa minulla oli tapana metsästellä. Ja muistan kuinka minä eksyin siellä, ja kuinka Jumala johti minut takaisin, vain yksin Pyhällä Hengellä tuon myrskyn lävitse. Minä olisin voinut kuolla, samoin kuin vaimoni ja Billy siellä alhaalla pienessä leirissä mailien päässä. Ja minut käännettiin ympäri.

83 Siellä oli vain vähän lunta, jonka läpi kahlasimme päästäksemme sinne leiriin aikaisin keväällä. Minä seisoin siellä keskustelemassa veli Fredin kanssa, ja Pyhä Henki sanoi: "Lähde ulos yksiksesi", ja minä menin ulos pienen matkan päässä olevaan pensaikkoon, ja Hän sanoi minulle: "Siellä on ansa asetettu sinulle. Ole varovainen nyt." Mutta Hän ei kertonut minulle mitä tai kuinka.

84 Minä tulin takaisin ja kerroin veli Fredille. Menin kokoukseen tuona iltana siellä auditoriolla ja ilmoitin sen ihmisille, ja seuraavana iltana se tapahtui. Ja minä seisoin silloin siellä, kun Hän sanoi minulle joistakin pilkkaajista. Hän sanoi: "On sinun käsissäsi tehdä heidän kanssaan mitä tahdot; mitä tahansa sinä sanot, tulee tapahtumaan juuri nyt."

85 Siinä se on teille. Koska joku oli epäkunnioittava, jumalaton; ja he tekivät pilaa ja pilkkasivat kokouksissa, eräs nuori mies ja nuori nainen. Ja hän yritti... karkeata rakastelua tuon naisen kanssa siellä, kiinnittäen kaikkien huomion puoleensa, minun yrittäessäni saarnata. Vetäen hä-

nen päätään taaksepäin ja kiiveten hänen syliinsä, ja vetäen hänen päätään taaksepäin ja yrittäen suudella häntä, ja tehden kaikkea sellaista kokouksessa, vetäen ihmisten mielenkiinnon puoleensa.

86 Ja Pyhä Henki sanoi: "Nyt, he ovat sinun käsissäsi. Mitä haluat tehdä heidän kanssaan?"

87 Siellä oli Pyhä äänettömyys. Jokainen istui kuoleman hiljaa. Ja minä ajattelin: "Oi, Jumala, mitä minun täytyy tehdä?"

88 Sitten minä muistin tuon Pyhän Hengen varoituksen kaksi päivää aikaisemmin. Minä sanoin: "Minä annan teille anteeksi." No niin, sen Hän halusi minun sanovan.

89 Näettehän, koska loppujen lopuksi, minäkin olen ollut syyllinen, ehkä en sellaiseen, mutta kuitenkin syyllinen. Ja syyllinen vähäisimpään on syyllinen kaikkeen.

90 Niinpä minä sanoin: "Minä annan teille anteeksi." Ja täällä istuu todistajia nyt, jotka olivat siellä silloin. Sitten Pyhä Henki lankesi.

91 No niin, näettehän, minä uskon, että kaikilla näillä asioilla on tarkoitus. Mitä te tekisitte voimallanne? Miten te näette toiminnan vastavaikutuksen. Kun jotakin tapahtuu, niin mikä on teidän reaktionne siihen? Ymmärrättekö, mitä minä tarkoitan? Mitä te tulisitte tekemään? Ja ehkä kaikki tämä on työskennellyt siihen, missä me olemme nyt. Minä en tiedä, en osaa sanoa.

92 Mutta aina on ollut jollakin tavalla... Ja muistakaa, että Sanan häpeä... Sana on aina kantanut häpeän. Kautta ajanjaksojen Jumalan voideltua Sanaa on aina häpäisty, ja tästä syystä on niin vaikeata ihmisten, jotka eivät ymmärrä tietää kuinka vastaanottaa tuo häväistys.

93 Voitteko muistaa, kuinka nuo opetuslapset palasivat takaisin ja iloitsivat, koska heidät oli laskettu arvollisiksi kantamaan Hänen Nimensä häpeää? Hän sanoi: "Kaikki, jotka elävät jumalisesti Kristuksessa, joutuvat vainottaviksi", kantamaan Sanan häpeän.

94 Teille on aina tuleva tämä häpäiseminen, jotta teidät voidaan koetella. Katsokaahan, jokainen, joka Kristukselle tulee, täytyy ensin valmentaa sitä tarkoitusta varten, jonka Jumala on määrännyt teille. Ja muistakaa, jos te vain voisitte pysyä hiljaa! Muistakaa, jos Hän on kutsunut teidät siihen, niin mikään ei voi estää sen tapahtumista. Helvetissä ei ole tarpeeksi perkeleitä, estämään Jumalan Sanan julkitulemista. Te olette syntyneet tarkoitusta varten. Kukaan ei voi ottaa teidän paikkaanne.

Teillä voi olla jäljittelijöitä, ja kaikkea muuta, mutta he eivät tule koskaan ottamaan teidän paikkaanne. Jumalan Sana on saavuttava voiton. Se ei voi pettää. Siinä jokaisen kristityn tulisi seistä. Tietäen, että koettelemukset ovat tuleva kaikilla tavoilla; mutta muistakaa, Jumalalla on tarkoitus, ja se kaikki tulee toimimaan parhaaksi.

95 Palauttakaamme nyt mieleemme muutamia tapahtumia siitä kuinka Jumalan Sana täyttyi, ja nuo, jotka kuljettivat Sanaa omassa ajanjaksossansa.

96 Ei pitkääkään aikaa sitten, minä tunsin Hengessä, että joku arvosteli sitä, se on voinut olla joku nauhan kuuntelijoista, että minä aina viittaan niin paljon... Menen ja otan esille Raamatun henkilön siitä, mitä olen sanomassa. No niin, minä teen sen tarkoituksella. Raamattu sanoo, että nämä asiat ovat kirjoitetut siksi, että me voisimme katsoa niihin. Ja ainoa tapa minun tehdä se ilman koulutusta, on viitata takaisin siihen ja sanoa: "Te näette kuinka tämän kanssa on, mitä se aiheutti; missä tämä tapahtui." Ja sitten te vain asetatte itsenne sinne.

97 Kuten jokin aika sitten saarnasin tuosta pienestä pojasta laivalla, tiedättehän, kun tuo vanha kapteeni oli sairas ja kuolemassa. Hän kysyi oliko laivassa Raamattua. Ja heillä oli siellä pieni poika, jolla oli Raamattu, ja tämä tuli ja luki Jesaja 53:5: "Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme vuoksi. Hänet oli runneltu meidän vääryyksiemme vuoksi." Hän sanoi: "Annahan, kun kerron sinulle kapteeni, kuinka minun äidilläni oli tapana lukea se. Tällä tavoin hän luki sen: 'Hänet oli haavoitettu Willy Pruittin rikkomusten vuoksi; Hänet oli runneltu Willy Pruittin vuoksi; ja kaikki nämä asiat olivat Willy Pruittin vuoksi." Se oli hänen nimensä.

98 Tuo vanha kapteeni sanoi: "Minä pidän siitä. Voisitko lukea minun nimeni siihen?" Hän sanoi: "Minä tulen yrittämään." Ja hän luki: "Hänet oli haavoitettu John Quartsin rikkomusten vuoksi. Hänet oli runneltu John Quartsin vääryyksien vuoksi, ja Hänen Haavojensa kautta John Quarts parannettiin."

Hän sanoi: "Minä näen sen!" Ja Herra paransi hänet.

99 Näettekö, lukekaa oma nimenne siihen. Hänet oli haavoitettu William Branhamin rikkomusten vuoksi. Hänet oli runneltu William Branhamin vääryyksien vuoksi. Hän teki sen minun tähteni. Ja Hän teki sen teidän tähtenne. Lukekaa oma nimenne siihen.

100 Sillä tavoin haluan tuoda Kirjoitukset ihmisille. Osoittaa, mitä Hän teki jollekin toiselle, joka totteli Häntä; mitä Hän teki jollekin toiselle, joka oli uskollinen asialle; ja mitä Hän teki jollekin toiselle, joka ei ollut uskollinen asialle. Sitten te luette oman nimenne siihen. Jos te olisitte olleet siellä, niin minkä aseman te olisitte ottaneet? Ja muistakaa, meillä on etuoikeus tänä päivänä ottaa samanlainen asenne.

101 Kun Jumala puhui Sanan Nooalle, sitä pilkattiin. Nooa eli tieteellisessä ajanjaksossa, jossa tieteelliset saavutukset, joita he kykenivät tuottamaan, ylittivät sen, mitä me voimme tuottaa tänään. He olivat terävämpiä ja älykkäämpiä. Heidän tieteensä oli paljon pidemmälle kehittynyt kuin meidän. Ja muistakaa, hänen täytyi kestää Sanan häpäisyä, jota hän saarnasi 120 vuotta pilkkaajien kasvojen edessä. Heidän suuret tieteelliset kojeensa todistivat heille, että taivaissa ei ollut sadetta; mutta kuitenkin Nooalla oli Herran Sana, ja se oli vastoin heidän käsitystään siitä. Niinpä ennen kuin hänen elämänsä voi pelastua, hänen täytyi seistä uskossa ja kantaa häpeää, joilla nämä pilkkaajat häpäisivät häntä.

102 Oi, ilman epäilystä heidän on täytynyt tuntea sääliä tuota vanhaa saarnaajaparkaa kohtaan. He eivät heittäneet häntä ulos, tai mitään sellaista, koska siellä ei ehkä noina päivinä ollut monia sen tyyppisiä rakennuksia. Hän oli vaaraton. Hän ei tulisi vahingoittamaan ketään, joten he vain jättivät hänet rauhaan, sanoen: "Jatka vain sinä vanha fanaatikko siellä mäen syrjässä, joka rakennat laivaa siellä kaukana vedestä. Vanha miesraukka." He sanoivat: "Mistä sinä tulet saamaan veden, jossa laivasi voi kellua, Nooa?"

"Se tulee alas taivaista."

103 "Hölynpölyä, me voimme tutkia kuun ja tähdet tutkalla." Tai mitä heillä olikin. "Tuolla ylhäällä ei ole minkäänlaista sadetta."

Hän sanoi: "Mutta Jumala sanoi, että Hän tulisi panemaan sen sinne."

"Kuinka Hän tulee tekemään sen?"

104 "Se on Hänen asiansa. Ainoa asia, mitä minun tulee tehdä, on varoittaa teitä tulemaan ulos sieltä."

105 Suunnilleen samalla tavalla on nyt. "Mistä tuo tuli tulee?" Veli, se on hieman selvempää tänään kuin, mitä se oli Nooan aikana. Me voimme jo nähdä, missä se on. Se on juuri valmiina iskemään, siinä kaikki. Tieteellä on jo... Tällä kerralla ei ole mitään, millä puolustella, koska tiede on jo löytänyt sen. Kyllä vain.

106 Niinpä me voimme nähdä, että se oli melkoinen asia. He tunsivat sääliä tuota vanhaa saarnaajaraukkaa kohtaan, joten he antoivat hänen vain jatkaa edelleen. Oli ehkä oli outoa noille ihmisille, että ihmisen, jonka oletettiin olevan viisas ja uskovan Jumalaan, että Jumala, taivaiden ja maan Luoja, tekisi jotakin tai sanoisi jotakin sellaista, joka olisi vastoin heidän omaa ajatustapaansa. Mitä heillä oli… Ehkä te ette käsittäneet sitä.

Katsokaahan, he ajattelivat, että he voisivat todistaa jokaisen luonnollisen asian tieteensä avulla. Jos ei se juuri ole senkaltainen maailma, jossa me elämme tänään, älykäs, koulutettu, maailma täynnä tiedettä. Ja kaikki, minkä he voisivat todistaa vääräksi... Ei, Jumala ei koskaan puhuisi mitään, mitä ei voitaisi tieteellisesti todistaa olevan olemassa.

107 No niin, ihmisillä on sama ajatus tänäänkin. Jos lääkärinne on sanonut, että teillä on syöpä, ja te tulette kuolemaan, ja tiede on todistanut, että teillä on syöpä, ja että se on pitkälle kehittynyt. On typerää ajatella mitään muuta, koska te tulette kuolemaan. Siinä kaikki. Tiede sanoo, että te tulette kuolemaan. He ovat suorittaneet tutkimuksensa, ja siinä kaikki. Te tulette kuolemaan. Ja he ajattelevat, että se on hullua, jos te yritätte sanoa, että Jumala on luvannut tehdä sen. Näettekö, samalla tavoin kuin silloinkin, niin teidänkin täytyy kestää sen häpeä.

108 Ja jos lääkäri sanoo: "Me olemme tutkineet sen, ja tuo syöpä on pitkälle kehittyneessä tilassa. He avasimme sinut, ja se on tunkeutunut läpi koko ruumiisi, se on sydämessäsi, keuhkoissasi, maksassasi ja kaikkialla. Sen on mahdotonta parantua." Niinpä te huomaatte, kun te sanotte: "Mutta hän tulee elämään joka tapauksessa", että he sanovat: "Mies raukka. Jättäkää hänet rauhaan."

109 Muistan Bill Hallin; veli Hallin Milltownin seurakunnasta. Monet teistä muistavat tuon tapauksen, kun he kutsuivat minut sinne. Vaimoni, anoppini ja minä menimme sinne. Hän oli nainut tytön, jonka uskoisin olleen George Coppin sisar, joka on kaupungin pormestarina tai tuomarina täällä. Se oli hänen lankonsa. He toivat hänet tänne kuolemaan. Milltownin lääkäri ja New Albanyn lääkäri, olivat antaneet diagnoosin: syöpä maksassa. Niinpä minä menin tapaamaan rouva Hallia, ja hänen miehensä oli kokonaan keltainen, keltataudista. Minä sanoin: "No niin, minä oletan, että hän tulee kuolemaan." Ja minä sanoin…

110 Rouva Hall sanoi: "Veli Bill, eikö ole mitään tapaa... Saatko sinä mitään tietoa Jumalalta?" Minä sanoin: "Minä en tiedä, sisar Hall. Minä

voin rukoilla."

111 Minä rukoilin ja menin takaisin kotiin, eikä Herra sanonut minulle mitään. Sitten menin takaisin seuraavana päivänä ja rukoilin uudestaan.

Hän kysyi: "Tunnetko sinä ketään hyvää lääkäriä?"

112 Minä sanoin: "Meidän perhelääkärimme on tohtori Sam Adair täällä Jeffersonvillessä. Hänen isänsä oli meidän perhelääkärimme. Nuori Sam ja minä olemme aina olleet hyviä ystäviä, ja me kävimme koulua suunnilleen samaan aikaan ja olemme kasvaneet yhdessä. Me menemme aina hänen luoksensa, jos jotakin on vialla.

Hän sanoi: "Ihmettelenpä, jos hän tulisi katsomaan Bill Hallia", hänen miestänsä.

Minä sanoin: "Minä tulen kysymään häneltä."

113 Sam sanoi minulle: "Billy, jos tuo lääkäri sanoi, että hänellä on syöpä, niin minä voin tehdä vain yhden asian, minä tulen lähettämään hänet jonkun spesialistin luo, joka on älykkäämpi kuin minä. Me tulemme ottamaan röntgenkuvat, emmekä vaivaa häntä sen enempää."

114 Me pyysimme röntgenkuvat tuolta lääkäriltä New Albanysta. Veimme hänet Louisvilleen tutkittavaksi; veimme hänet sinne ambulanssilla ja toimme takaisin.

115 Tietenkään hän ei halunnut sanoa rouva Hallille kokeiden tuloksia, joten hän soitti minulle. Hän sanoi: "Sinun saarnaajaystäväsi tulee kuolemaan. Tuo spesialisti Louisvillestä juuri soitti minulle ja sanoi, että noiden Milltownin ja New Albanyn lääkäreiden diagnoosit olivat olleet oikeita. Se on maksasyöpä, ja pitkälle kehittynyt; ja Billy, me emme voi leikata mieheltä pois maksaa, niin että hän jäisi eloon. Hän tulee kuolemaan, ja jos hän on saarnaaja, silloin hänen tulisi olla valmis siihen."

116 Sitten minä sanoin: "Siitä ei ole kysymys, vaan koska hän ei ole kuin noin viidenkymmenenviiden, niin hänellä on vielä paljon elämää jäljellä saarnatakseen." Ja minä sanoin: "Mutta, jos hän tulee kuolemaan, niin se sitten selvittää sen. Kiitos tohtori."

117 Ja minä menin ja kutsuin rouva Hallin ulkopuolelle ja kerroin hänelle. Minä sanoin: "Rouva Hall, Sam sanoi, että diagnoosi Louisvillessä oli sama kuin New Albanyssa ja Milltownissa; tuo mies kuolee. Veli Hall tulee kuolemaan. Hänellä on syöpä maksassa, ja se on pitkälle kehittynyt."

118 Ja hän alkoi itkeä. Minä menin sisälle ja rukoilin hänen kanssaan, ja hän oli niin poissa tolaltaan silloin, ettei hän edes tiennyt minun olevan

huoneessa.

119 Niinpä minä palasin takaisin kotiin, koska niihin aikoihin paljon ihmisiä kävi tapaamassa minua. Ketään muuta ei vielä silloin ollut kentällä, eikä sitä oltu vielä saastutettu niin paljon, ja ihmisiä tuli kaikkialta.

120 Halusin levätä vähän, joten minä livahdin sisälle ja nousin ylös aikaisin, noin 2:30 tai kello 3:00, eikä veli Wood vielä ollut muuttanut sinne kujalle. Katsoin ulos ajotielle, eikä siellä ollut ketään, joten minä otin vanhan hattuni ja livahdin huoneeseeni ja otin .22 kivääri ni, ja aikomukseni oli mennä metsästämään oravia noin kello 8:00 asti, ja sen jälkeen makaisin siellä jonkun puun vieressä, saadakseni vähän unta, koska siihen ei ollut mahdollisuutta kotona.

121 Otin hattuni ja lähdin kulkemaan huoneen lävitse, kun siellä seinällä riippui omena. Ja se oli kaikkein saastunein omena. Se oli madonsyömä ja kyhmyinen. Se oli kokonaan rupinen. Ja minä ajattelin: "Minkä vuoksi Meda on ripustanut sen seinälle?"

122 Ja katsoin tarkemmin, eikä se ollutkaan seinällä, vaan riippui ilmassa. Nykäisin pois päästäni vanhan hattuni, lankesin polvilleni. Minä sanoin: "Herra, mitä Sinä haluat palvelijasi tietävän?"

123 Alas tuli toinen; ja toinen, kunnes neljä tai viisi omenaa riippui siellä. Sitten valtavan suuri kaunis omena, jossa oli juovia; se oli vain erittäin suuri ja terveennäköinen omena, joka tuli alas ja söi nuo toiset saastaisilta näyttävät omenat. Ja Hän sanoi: "Nouse. Seiso jaloillasi. Mene ja kerro Bill Hallille, että hän tulee elämään; hän ei tule kuolemaan!"

124 Oi, minä juoksin niin nopeasti kuin vain saatoin ja sanoin: "Rouva Hall, minulla on NÄIN SANOO HERRA. Hän tulee elämään." Ja Bill kuuli sen ja alkoi itkeä, hän ei enää voinut puhua.

125 Tulin takaisin ja soitin Samille. Sanoin: "Sam, veljemme tulee elämään."

Hän sanoi: "Kuinka hän voisi elää tuossa tilassa?"

126 Minä sanoin: "Minun asiani ei ole tietää sitä. Jumala sanoi niin, ja se selvittää sen!"

127 Hän elää tänä päivänä. Se oli noin kymmenen vuotta sitten. Ja nyt hän on voimakas ja terve. Hänen vaimonsa on kuollut sen jälkeen; ja hän on mennyt uudelleen naimisiin.

128 Kuinka näin olisi voinut tapahtua George Wrightille ja monille muille, niin kuin sanoimme, joita voisimme nimetä. Mitä se on? Se on

häväistyksen kantamista. Ihmiset nauravat ja tekevät pilaa.

129 Muistan ajan ennen vuoden 1937 tulvaa. Minä seisoin siellä ja kerroin heille, että tulisi olemaan kolmekymmentä kaksi jalkaa vettä, uskoisin sen olleen Springs Streetillä. He nauroivat minua. He sanoivat: "Billy parka..." Minä olin vain poikanen silloin. Sanottiin: "Billy on hyvä poika. On häpeä, että hän on mennyt kokonaan sekaisin." Minä en ollut seonnut! Minua ei ollut sekoitettu; minut oli kastettu sisälle. Minä olin vain sisällä. Ja se tapahtui juuri sillä tavalla.

130 Alettuani puhua, olen huomannut, että sisar Hattie Wright istuu siellä takana. Hän muistaa tuon Bill Hallin tapauksen. Kuinka monet täällä läsnä olevista tänä aamuna muistavat tuon tapauksen? Oi niin! Varmasti, siellä on monia teitä.

131 No, he säälivät meitä; he säälivät jokaista, joka yrittää pitää kiinni Sanasta tänä pilkkaajien ajassa, mutta muistakaa, pilkan täytyy tulla. Se on aina ollut sillä tavalla. Heidän on täytynyt ajatelle, niin kuin he tekivät silloinkin, että Jumala, sen jälkeen, kun mitä tahansa on tieteellisesti todistettu, Jumala ei puhuisi mitään, mikä olisi tiedettä vastaan. Se on se, mikä tekee Hänet Jumalaksi! Jos Hän olisi tehnyt kaiken vain tieteen mukaisesti, niin silloin Hän ei olisi yhtään sen enempää kuin mitä ihminen voi saavuttaa, mutta Hän on Jumala! Hän on Tieteen Luoja. Hän kykenee tekemään mitä haluaa.

132 Heidän on täytynyt ajatella: "Vanha Nooa parka! Jättäkäämme tuo vanha mies rauhaan. Hän menettää kaiken hauskan, mitä meillä on näinä päivinä, joten jättäkää hänet vain rauhaan." Se on lähes samanlaista nyt.

133 Mutta nyt minä haluan sanoa erään toisen asian juuri tässä. Me katsomme nyt taaksepäin ja ihailemme hänen uskoansa. Mutta ihmettelenpä, jos me olisimme eläneet tuona päivänä, olisimmeko me ottaneet saman aseman kuin Nooa otti? Olisimmeko me kykenevät ja halukkaat kestämään häväistystä, joka kulkee Totuuden kanssa? Kun kaikista noista miljoonista, joita maailmassa oli silloin, siellä oli ainoastaan Nooa ja hänen perheensä, jotka puolustivat Totuutta! Oletteko ajatelleet sitä? Vain tuo mies ja hänen kolme poikaansa, ja hänen miniänsä ja vaimonsa olivat ainoat, jotka pysyivät tuossa Totuudessa, mutta heillä oli NÄIN SANOO HERRA. Me katselemme taaksepäin ja ihailemme häntä. Voisimmeko ajatella niin jälleen?

Minun täytyy kiirehtiä näiden lasten lahjojen vuoksi.

134 Aabraham, tuo sana Aabraham merkitsee monien isä. Hänet tehtiin ”kansojen isäksi”.

135 No niin, Aabraham kuuli Jumalan Sanan. Aabraham oli profeetta ja hän kuuli Jumalan Sanan, ja me ihailemme Aabrahamia siksi, että hän piti kiinni Jumalan Sanasta; ja kuinka hän erotti itsensä omasta suvustansa. Kuinka vaikeata se oli Aabrahamille! Hän tuli Baabelista, Kaldean Uurista, missä kaikki hänen ystävänsä ja sukunsa oli, ja nuo, jotka kävivät kirkossa hänen kanssaan; mutta Jumala sanoi: “Erota itsesi.”

136 Mikä hirvittävä asia se olikaan, jättää kaikki mikä oli hänelle rakasta, kaikki mikä oli todellista hänelle, ja mitä hän piti arvossa; ja Jumala sanoi hänelle: “Erota itsesi!” Ja antoi hänelle erään hyvin kummallisen asian. “Sinä tulet saamaan lapsen vaimostasi”, hänen ollessaan seitsemänkymmenenviiden ja hänen vaimonsa kuudenkymmenenviiden. Hänen kanssaan ei enää ollut niin kuin naisilla on voidakseen synnyttää lapsia. Ja tässä hän oli, elettyään hänen kanssaan siitä asti, kuin hän oli vain tyttö, koska tämä oli hänen sisarpuolensa, ja kuinka hän sitten voisi koskaan synnyttää lasta? Ja voitteko te nyt kuvitella Aabrahamin menevän ystäviensä keskuuteen ja sanovan: “Meillä tulee olemaan lapsi, Saaralla ja minulla.” Voitteko kuvitella sitä?

137 Nuo ihmisethän sanoivat: “Vanha mies raukka. Jotakin on vialla hänen kanssaan.”

138 Se oli häpeä, mutta Aabraham piti kiinni siitä. Ja vaikka hän oli satavuotias, ei hän koskaan horjunut Jumalan lupauksesta. Hän yhä kesti pilkan. Varmasti, pitäen kiinni lupauksesta.

139 Huomaatteko tuon eron siellä? Saara yritti itse antaa Jumalalle vähän apua. Hän ajatteli, tiedättehän, toisin kuin, mitä Jumala oli luvannut: “Minä olen jo vanha nainen, mutta Haagar tässä on kaunis nainen, eikä Aabrahamilla varmastikaan ole mitään vastaan mennä naimisiin hänenkin kanssaan. Se tulisi auttamaan Jumalaa, koska Haagar on ehkä kahdenkymmenen ja hän on minun palvelijattareni. Ja tiedättekö, mitä minä tulen tekemään? Minä tulen antamaan hänet miehelleni vaimoksi”, koska moniavioisuus oli silloin luvallista. Niinpä hän sanoi: “Minä annan hänet hänelle, ja hän saa vauvan minun miehestäni; ja sitten minä otan tuon vauvan, ja se on se, jonka Jumala lupasi.”

140 Katsokaahan, me aina yritämme tehdä jotakin. Me emme osaa odot-

taa Häntä. Meidän täytyy tehdä jotakin itse. Se on voinut olla hienoa. Haagar on voinut olla kaunis. Se on saattanut näyttää hienolta, mutta se ei ollut Sanan mukaista. Jumala oli sanonut Aabrahamille, että lapsi tulisi Saarasta.

141 Muistakaa mitä Hän sanoi pienestä laumasta. "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa, jolloin vain muutama, se on kahdeksan sielua, pelastui." Nuo sanat eivät voi pettää, niinpä pitäkäämme itseämme tarkasti silmällä, ja pysykäämme Sanan kanssa. Hyvä. Ymmärrättekö?

142 Katsokaahan, ihmiset aina yrittävät valmistaa jotakin ottamaan Jumalan luovan tahdon paikan. Näettehän, se on niin kuin usein olen sanonut, ja olen sanonut sen ehkä seurakunnan edessä aikaisemminkin, että te ette voi sanoa lampaalle: "Tuottaisitko minulle vähän villaa?" Ei, se ei voi tehdä sitä. Ettekä te voi saada vuohta tuottamaan villaa, koska sen olemus ei salli sen tehdä sitä. Ei väliä, kuinka paljon te yritätte sitoa lampaanvillaa vuohen ylle, niin se ei kuitenkaan tapahdu. Vuohi ei voi tuottaa villaa, eikä lammas tehtaile villaa; mutta sillä on villa, koska se on lammas. Se juuri tekee lampaasta lampaan. Se ei tee villaa.

143 Meidän ei oleteta tuottavan Hengen hedelmiä. Meidän oletetaan kantavan Hengen hedelmiä. Omenapuu ei tee omenia; se ainoastaan kantaa niitä, koska se on omenapuu.

144 Ja me yritämme tuottaa kaikenlaista. "Minä tulen auttamaan Jumalan asiaa. Minä tulen opiskelemaan kymmenen vuotta seminaarissa. Minä tulen opiskelemaan sitä ja tätä, ja hankin itselleni filosofian kandidaatin arvon ja tohtorin arvon. Minä tulen auttamaan Herraa eteenpäin." Se ei toimi.

145 Jumala, ennalta määräämisellä, kutsuu kenet Hän tahtoo. Hän antaa Valtakunnan kenelle tahansa Hän haluaa antaa sen. Me opimme sen Nebukadnessarista.

146 Me opimme sen Jeremiasta. Kun Jumala oli sanonut hänelle Herran Sanalla, että tulisi aika, jolloin Israel vietäisiin Babyloniin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi. Ja tässä tulee toinen profeetta. Vaikka Hän jo oli sanonut heille: "Teille tulee nousemaan profeettoja, ja teillä tulee nousemaan profeettoja siellä Babylonissa, jotka tulevat profetoimaan tämän vastaisesti; mutta käske ihmisiä olemaan kuuntelematta niitä!"

147 Jeremian seistessä siellä ies kaulassansa, sinne tuli yksi profeetta ni-

meltään Hananja ja sanoi: "Näin sanoo Herra, kahden vuoden kuluttua kaikki Herran astiat..." No niin, periaatteessa se näytti kovin hyvältä. "Jumala tulee siunaamaan kansaansa; Hän on palauttava kaiken takaisin tarkalleen kahdessa vuodessa."

148 Ja Raamattu sanoo, että jopa profeetta Jeremia sanoi: "Aamen. Aamen, Hananja. Voikoot Herra antaa sinun sanasi tapahtua, mutta ajatelkaamme jotakin, Hananja. Meitä ennen on ollut profeettoja, jotka ovat profetoineet väkeviä kansoja vastaan, ja niin edelleen; mutta muista, profeetta tulee tunnetuksi sen jälkeen, kun hänen profetiansa on tullut julki."

149 Sitten Hananja tuli ja otti ikeen Jeremian niskasta, kaikkien pappien ja seurakunnan edessä, ehkä noin puolentoista miljoonan ihmisen edessä, hän otti tuon ikeen, jonka Jumala oli pannut Jeremian kaulaan merkiksi, ja särki sen palasiksi ja heitti ne Jeremian jalkoihin, innostuksensa vallassa, ja sanoi: "NÄIN SANOO HERRA, kahdessa vuodessa ne tullaan palauttamaan."

150 Jeremia vain katsoi häntä. Se oli vastoin Sanaa, joten hän vain käveli pois; ja Jumala sanoi: "Mene takaisin ja sano hänelle, että Minä en ole koskaan puhunut hänelle."

151 Hän oli vain innostunut. Se oli vain hänen oma käsityksensä. Näetkö? Hän ei odottanut kunnes hän olisi todella nähnyt sen ja tiennyt, että se ei ollut hän itse, vaan että se oli Jumala, joka sanoi sen. Hän oli vain oman innostuksensa vallassa. Jos…

152 Me löydämme sitä kaikkialta maasta tänään. Äskettäin erästä meidän nauhaamme soitettiin eräässä kodissa, jossa joukko sananpalvelijoita juuri silloin tuli vakuuttuneeksi asiasta, ja olisivat tulleet kastettaviksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja erä mies nousi ylös siellä huoneessa, puhui kielillä ja sanoi: "NÄIN SANOO HERRA: pitäkää kiinni siitä, mitä teillä on. Jatkakaa vain eteenpäin, ja Minä tulen siunaamaan teitä."

153 Ja he sanoivat: "Hyvä on, jos kerran Herra sanoo sen, niin arvattavasti se sitten on niin." Katsokaahan, sitä ei tutkita Sanan kanssa. Teidän täytyy ottaa Sana ensin. Siinä se on teille. Se oli Sanan vastaista.

154 Tässä tulee Jeremia takaisin, tuo voideltu profeetta. Jumala sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Hananja särki sen puisen ikeen, jonka Minä panin sinun niskaasi, mutta Minä olen valmistava ikeen raudasta." Hän sanoi: "Ja kaikki nämä kansat, jotka ovat menneet palvelemaan Nebukad-

nessaria, Minun palvelijaani...” Ja hän oli pakana, ja Israel piti kaikki uhrinsa, mutta he eivät olleet... Näettehän?

155 Jumala oli antanut lupauksen, että Hän tulisi siunaamaan; mutta nuo lupaukset ovat ehdollisia, ja teidän täytyy täyttää nuo ehdot saadaksenne lupaukset täyttymään.

156 Istuin hetki sitten pienen mukavan tytön kanssa täällä. Ensin minä haravoin koko perheen läpi nähdäkseni, oliko siellä jotakin väärää. Jumala tulee parantamaan, mutta sillä on ehtonsa. Ainoa asia, jonka löysin oli se, että äiti oli peloissaan siitä, että olisiko väärin ottaa lääkettä, ja minä sanoin: “ Älä ajattele sellaista, sisar; pane se pois mielestäsi. Jatka vain lapsen kanssa, anna sille sen lääkkeet.” Jumala tulee tekemään sen tiettäväksi”, näettehän.

157 Niinpä, mutta asiahan on kunnossa. Tietää. Ja sitten, jos se on NÄIN SANOO HERRA, silloin se on OK.

158 Nyt me näemme tässä, että nämä ihmiset, yrittivät valmistaa jotakin; Haagar ja Saara, auttaakseen Aabrahamia, auttaakseen Jumalaa täyttämään lupauksensa. Te ette voi tehdä niin. Ei ole minkäänlaista tapaa tehdä sitä. Se on vastoin kaikkea. Jumalan Sana tulee tapahtumaan joka tapauksessa. Teidän täytyy vain seistä oikein Sanalla, ja sanoa: “Se on tällä tavalla”, ja pitää Sana. Tarkatkaapa nyt. He tuottivat jotakin ottamaan Hänen Sanansa paikan.

159 Jos olette panneet merkille, niin ehkä myös Aabrahamin ystävät tulivat ja sanoivat: “Hei, Kansakuntien Isä, kuinka monta lasta sinulla nyt on?”, kun hän oli satavuotias. “Sanohan Kansojen Isä, Monien Isä, kuinka monta lasta sinulla nyt on?” Pilkkaajia!

160 No niin, oletteko ymmärtäneet, mikä hetki on? Emmekö me ole nähneet sitä, kun me joskus olemme rukoilleet jotakin, eikä niin ole tapahtunut?

161 “Täällä istuu eräs vanha mies”, ihmiset sanovat. “Hän on sokea; hän on kuuro; hän on mykkä; hän on sairas. Mene ja paranna hänet, sinä jumalallinen parantaja; sitten me uskomme sen.”

162 Käsittävätkö he, että se on sama perkele, joka sanoi: “Tule alas ristiltä, ja me tulemme uskomaan sinuun.” “Muuta nämä kivet leiviksi, ja minä tulen uskomaan sen.” Näettekö? Se on tuo sama perkele, joka sitoi rievun meidän Herramme silmille ja löi Häntä kepillä päähän ja sanoi: “No niin, jos sinä olet profeetta, niin kerro meille, kuka sinua löi, ja me tu-

lemme uskomaan sinua."

163 No niin, te tiedätte Hänen tienneen, kuka Häntä löi. Hän olisi voinut muuttaa nuo kivet leiviksi, tai Hän olisi voinut tulla alas ristiltä; mutta missä me olisimme tänään, jos Hän olisi tehnyt sen? Näettehän, he eivät tunne Jumalan ohjelmaa. Teidän täytyy löytää se, mitä Jumala on luvannut.

Nyt minun täytyy kiirehtiä.

164 No niin, he olisivat voineet sanoa: "Kansojen Isä, me kuulimme sinun kaksikymmentäviisi vuotta sitten sanovan, että sinä tulisit saamaan lapsen Saarasta, ja hänestä olisi tuleva kansoja. Kuinka monta lasta sinulla nyt sitten on, Kansojen Isä?" Se on tuo sama vanha arvosteleva henki, joka tulee arvostelemaan.

165 Mitä Aabraham sanoi? Hän ei epäuskossa horjunut lupauksessa!

"Mitä, sinähän rukoilit sen ja sen puolesta, eivätkä he parantuneet."

166 Sillä ei ole väliä! Jos minä rukoilisin 10 000 puolesta tänä iltana, ja 10 000 kuolisi aamulla, niin huomenillalla minä edelleen tulisin voitelemaan sairaita öljyllä ja rukoilemaan heidän puolestaan. Jumala sanoi niin. Se ei pysäytä sitä hiukkaakaan. Jumala lupasi sen; minä uskon sen, totta kai. Sillä, mitä ihmiset sanovat, ei ole mitään merkitystä. Kuitenkin he tulevat pilkkaamaan. Se on häpeän kantamista Sanan vuoksi.

167 Aabraham piti kiinni Jumalan Sanasta, ja lopulta se täyttyi.

168 Tarkatkaa noita hedelmättömyyden pilkkaajia; Saaraa pilkattiin ensin hedelmättömyyden häpeän vuoksi. Hänen täytyi kestää hedelmättömyyden häpeää kaikki nuo vuodet, hän oli yhdeksänkymmenen, mutta Jumalan Sana sanoi, että hän olisi myös prinsessa, tämän lapsen äiti. Ja hän ja Aabraham olivat hedelmättömiä, heidän molempien ruumiit olivat aivan yhtä hyvät kuin kuolleet, mutta kuitenkaan he eivät epäilleet tuota Sanaa hiukkaakaan! Mutta heidän täytyi kestää häpäisyä ensin, ja sitten Halleluja! Jumala piti Sanansa tuossa pimeässä hetkessä! Iisak syntyi, ja hänen siemenensä on kuin meren hiekka tai taivaan tähdet. Katsokaahan, Jumala aina vastaa Sanastansa. Kyllä, hedelmättömyys ensin; sitten Iisak.

169 Sakarias ja Elizabeth samoin, tuo vanha mies ja vanha nainen yhä pitivät kiinni. Sakarias tuli sinne ja kirjoitti taululle: "Enkeli kohtasi minut; ja sanoi minulle, että minä saisin lapsen Elizabethista, vanhasta vaimostani. Minä en voi puhua, olen mykkä, ja tulen olemaan mykkä sii-

hen päivään asti, kunnes tuo lapsi on syntynyt; mutta lapsi tulee syntymään, ja hän tulee olemaan Korkeimman profeetta. Hän tulee esittelemään Aamutähden. Hän on Messiaan edelläkävijä." Kuinka niin voisi koskaan tapahtua?

170 Joku sanoi: "Vanha mies parka. Uskon hänen vähän seonneen päästään, tiedättehän. Siellä on vähän jotakin... Katsokaa vanhaa Elisabethia siellä, noin kahdeksankymmenen, ja katsokaa Sakariasta, vanhaa ja vapisevaa, ja sitten hän sanoo jotakin sellaista. Vanha mies parka."

171 Mutta hänellä oli Herran Sana! Se oli sellaista häpäisyä, että Elizabeth kätkeytyi moniksi päiviksi, mutta Sakarias piti kiinni Sanasta. Voi että!

172 Hyläten yleisen mielipiteen; hyläten suosion; hyläten oman päivänsä kiillon ja tyylikkyyden; he hylkäsivät ne. He kieltäytyivät vaeltamasta uskomattomien joukon kanssa. He hylkäsivät maailman asiat. Heidän täytyi tehdä se pysyäkseen Jumalan Sanan kanssa. Heidän täytyi tehdä se.

173 Niin on tänäänkin. Te erotatte itsenne kaikesta, ja jäljellä on vain te ja Jumala. Ei ole kysymys siitä, mitä seurakunta tekee, vaan mitä te teette Jumalan kanssa, te yksilönä. Kyllä.

174 Kyllä, mutta katsokaapa, mitä Jumala antoi Sakariakselle. Kun Jeesus itse tuli, Sakariaksen ja Elizabethin jo ollessa poissa; mutta kun heidän poikansa tuli erämaahan NÄIN SANOO HERRAN kanssa, niin Jeesus sanoi: "Ei ole koskaan syntynyt naisesta miestä, niin suurta kuin hän on." Aamen! Miksi? Elizabeth kärsi hedelmättömyyden häväistyksen. Hän pysyi Sanan kanssa ja synnytti sellaisen pojan.

175 Kuten entisajan Saara ja Aabraham, tuo vanha pari piti kiinni siitä. Katsokaahan, heitä on enemmän kuin koskaan on syntynyt, kuin meren hiekkaa. Maailmassa ei ole ihmisrotua, joka olisi niin monilukuinen kuin juutalaiset. He ovat kuin meren hiekka tai taivaan tähdet. Mitä tapahtui? Se tapahtui vähemmistössä. Yksi lapsi!

176 Nyt te näette, mihin olen tulossa. Yksi lapsi! Se oli kaikki mitä tarvittiin. Tarvittiin vain yksi lapsi ravistelemaan kansoja ja osoittamaan Messiaaseen. Tarvittiin vain yksi tottelevainen. Niin se on. Jumala tarvitsee vain yhden miehen. Siinä kaikki, mitä Hän tarvitsee. Se on kaikki, mitä Hän haluaa, että Hänellä jossakin voisi olla Ääni, että Hän saa vain yhden miehen hallintaansa. Oi, kuinka Hän rakastaakaan saada yhden miehen!

177 Kerran Hänellä oli Nooa; erään kerran Hänellä oli Mooses; Hänellä oli Jeremia; Hänellä oli Elia; Hänellä oli Elisa; Hänellä oli Johannes; Hänellä oli Simson. Niin kauan kuin Hän voi saada yhden miehen hallintaansa, joka on Hänen Äänensä; Hän voi puhua hänen kauttansa ja tuomita maailman.

178 Oi, kuinka Hän näkeekään vaivaa saadakseen miehen hallintaansa. "Niin, että voin puhua hänelle. Että voin saada Ääneni tunnetuksi. Vaikka hänen täytyykin kestää häväistystä, teen Minä kuitenkin Ääneni tunnetuksi." Ymmärrättekö? Kyllä vain!

179 Mutta ensin hedelmättömyys. Täytyy olla hedelmätön; täytyy kestää hedelmättömyyden häpeä. Saaran täytyi kestää se. Niin myös Sakariaan ja Elizabethin täytyi kestää se.

180 Katsokaa tänään, minä tulen nyt sanomaan jotakin, katsokaa tänään porton lapsia! Portto on ottanut kansat kirkkokuntien politiikan hallittaviksi, portto ja hänen tyttärensä. Katsokaa sukupolvia, jotka kirkkokunnat ovat kasvattaneet, ja kuinka vähän on lapsia vanhurskaalla! Älkää murehtiko! Pysykää Sanassa. Näin on.

181 Teitä saatetaan pilkata ja kutsua "pyhäksi kieriskelijäksi". Teitä voidaan kutsua millä tahansa pahalla nimellä, mutta pysykää juuri siinä, se on Sana. Se on häväistystä Sanan vuoksi, nuo asiat, joita he tulevat sanomaan teistä.

182 Eräs nuori mies, hän voi olla täällä tänä aamuna, hän on ystäväni Jim Pool, nuori Jim. Hänen perheensä... Häneltä kysyttiin yhtenä päivänä... Kun hänet oli kastettu täällä, sanoi joku hänelle: "Jos aiot mennä kasteelle seurakunnassa, niin miksi et katso itsellesi suurempaa seurakuntaa?" Näettekö? Mutta hän oli nähnyt valon. Siinä kaikki. Näettehän.

183 "Enemmän on lapsia epävanhurskaalla, kuin vanhurskaalla." Hyvä. Kuinka vähän vanhurskailla on heitä. Katsokaa, mikä pieni kourallinen heitä oli Nooan päivänä. Näettekö? Katsokaa, miten oli Sodoman päivinä? Kuinka vähän on vanhurskaita.

184 Kuinka monia lapsia portolla on? Hän on synnyttänyt lapsia millä tahansa tavalla, mutta ne ovat kaikki äpärälapsia. Portto synnyttää porton. Koira synnyttää koiran.

185 Ja Kristus synnyttää voidellun! Raamattu synnyttää vanhurskaan. Niinpä meidän täytyy kestää se ajatus, että me olemme vain pieni jouk-

ko. Kuinka armollista!

186 Katsokaa tuota suurta Efeson Seurakuntaa, siellä oli heitä vain kaksitoista. Katsokaa minkälainen joukko meillä on tänään, heidän rinnallaan!

Kyllä. Nooan aikana oli vain kahdeksan sielua.

187 Lootin päivänä oli vain neljä, Loot, hänen vaimonsa ja kaksi tytärtään; ja hänen vaimonsa muuttui suolapatsaaksi, mentyään ulos, katsomalla taaksensa. Itse asiassa vain kolme tuli ulos tuona aikana.

188 Jeesus sanoi: "Niin kuin oli noina päivinä..." Meidän kannattaa pitää silmämme auki ja olla varovaisia. Kuinka harvoja ovatkaan vanhurskaat. Mutta kuten aina, pilkkaajien täytyy häväistä. On kestettävä hedelmättömyyden häpeä, ensin. Oi!

189 Minun täytyy kiiruhtaa. En halua pidättää näitä lapsia. Kärsikää vielä pikku hetki. Ymmärrättehän?

190 Ihmiset ovat aina samanlaisia niin kuin he ovat aina olleet. Nyt minä tulen jälleen sanomaan jotakin, ja minä haluan teidän, enkä tiedä tuleeko se nauhalle tai ei, mutta jos se on nauhalla, niin minä haluan teidän kuuntelevan minua, te, jotka kuuntelette nauhaa. Älkää kadottako sitä! Vaan tutkikaa sitä! Ihminen on nyt niin kuin hän aina on ollut. Hän ylistää Jumalaa siitä, mitä hän on tehnyt, katsoo eteenpäin siihen, mitä hän tulee tekemään, ja jättää huomioon ottamatta sen, mitä hän on tehnyt ja on tekemässä. Hän ylistää Jumalaa siitä, mitä hän on tehnyt; hän katsoo eteenpäin siihen, mitä hän tulee tekemään; mutta hän jättää huomiotta sen, mitä jumala on tekemässä, ja sitten hän kadottaa koko asian! Toivon, että he ymmärtävät sen. Jättävät huomioonottamatta sen, mitä Hän on tekemässä. Ihminen tietää, mitä Hän on tehnyt, ja hän tietää lupauksen, mitä Hän tulee tekemään, mutta hän ei onnistu näkemään sitä, mitä Hän on tekemässä.

191 Oi, te helluntailaiset, jos te ette ole juuri esimerkkejä siitä! Te katsotte eteenpäin odottaen jotakin tapahtuvaksi, ja se on jo tapahtunut juuri nenänne alla, ettekä te tiedä sitä. "Kuinka usein Hän olisikaan tahtonut hoivata teitä, niin kuin kana poikuettaan, mutta te ette tahtoneet." Te piditte omia perinnäissääntöjänne ja kirkkokuntianne suuremmassa arvossa, kuin Hänen Sanaansa ja Hänen Henkeänsä. Kyllä.

192 Mikä häpeä Marialle ja Joosefille Hänen Sanansa vuoksi. (Kun olemme lopettelemassa.) Puhun siitä vain hieman, mutta te tulette kuule-

maan siitä radiosta ja pastoriltanne ja niin edespäin. Mikä häpeä oli Marialle ja Joosefille, pitää kiinni Jumalan lupauksen Sanasta. Muistakaa nyt, kuinka heidän on täytynyt ylenkatseellisesti kohottaa kulmiaan Marian kulkiessa ohitse, ja nähdessään Joosefin, sanoa: "Sinähän olet menossa naimisiin prostituoidun kanssa!" Ja muista veli, aviorikos oli kuolemaksi noina päivinä. "Sinä vain suojelet häntä tulemasta tapetuksi. Hän on tulossa äidiksi sinusta." Mutta muistakaa, koko ajan Jumala toimi heidän kanssaan; ja se oli Sanan mukaisesti, eivätkä he tienneet sitä.

193 "Neitsyt tulee raskaaksi." Joosef tiesi sen. Maria tiesi sen, koska sen jälkeen, kun Sana oli kirjoitettu, siellä Enkeli puhui heille, vahvistaen tai tuoden julki tuon Sanan, joka oli kirjoitettu, että se tulisi tapahtumaan. Älkää nyt uneksiko. Ajatelkaa! Pyhä Henki tuli alas maan päälle. Hän ei koskaan puhunut koko seurakunnalle. Hän puhui heille.

194 Ennen kuin enkeli vieraili hänen luonaan, Joosef sanoi: "No niin, minä rakastan häntä, mutta minä olen vanhurskas mies; minä en voi naida tuollaista naista."

195 Ja Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa ja sanoi: "Joosef, sinä Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä." Oi, mikä lohdutus! Näettekö?

196 Ja Maria matkallaan kaivolle, tuo pieni noin seitsemän tai kahdeksantoistavuotias neitsyt, naitu miehelle, joka oli ollut naimisissa aikaisemmin, ja jolla oli neljä lasta, vanhalle miehelle. Maria rakasti häntä eikä tiennyt miksi. Ja tämä rakasti häntä, eikä tiennyt miksi. Ja tässä hän oli menossa kaivolle noutamaan vettä, ja ilman epäilystä hän on ajatellut Kirjoituksia, ja sitten Valo välähti hänen edessään. Kun tuo Valo välähti, siellä seisoi enkeli.

197 Miltähän pikku Mariasta mahtoi tuntua? Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Mahtoikohan hän pelätä niin kuin minä eilen.

198 "Hail [Terve] Maria!" Hail tarkoittaa "seis". Kuuntele tarkasti, mitä minä tulen kertomaan sinulle. Siunattu olet sinä naisten joukossa, sillä sinä olet löytänyt suosion Jumalan kanssa, ja sinä tulet synnyttämään Lapsen, tietämättä mitään miehestä, mutta sinä tulet saamaan lapsen; ja sinun serkkusi Elisabeth, joka myös on vanha, on myös raskaana ja tulee synnyttämään lapsen, ja nämä merkit tulevat tehdyiksi."

199 Hän sanoi: "Kuinka näin voi olla, kun minä en miehestä mitään tiedä?" Hän sanoi: "Pyhä Henki tulee varjoamaan sinut. Ja tuo Pyhä Asia, jo-

ka sinussa syntyy, tulee kutsua Jumalan Pojaksi."

200 Antaa pilkkaajien sanoa, mitä haluavat. Maria tiesi sen! Hän tiesi, että niin tulisi olemaan, koska Jumala sanoi niin.

201 No niin, miltä hänestä onkaan mahtanut tuntua, tuodessaan tuota Vauvaa ympärileikattavaksi, kun hän siellä käveli tämä pieni Vauva käsivarsillaan tällä tavalla, ja kaikkien naisten pysytellessä matkan päässä; kaikki nuo, jotka toivat vauvansa hienoissa neuleasuissa ympärileikattaviksi, ja melkein jokaisella heistä oli mukanaan karitsa; mutta Marialla vain kaksi metsäkyyhkystä, puhdistautumistaan varten. Pieni Vauva kapaloituna häränloimeen. Heillä ei ollut mitään Häntä varten. He olivat liian köyhiä. Ja siellä hän seisoi.

202 Epäilemättä kaikki muut naiset pysyttelivät välimatkan päässä tuosta pienestä neitsyestä. He sanoivat: " Näettekö te, hänellä on avioton lapsi." Nähkää kuinka Jumala saa asiat näyttämään niin radikaaleilta. Hän yksinkertaisesti vetää verhon Saatanan silmien eteen. "Kuinka saastainen! Kuinka likainen! Avionrikkoja, sitä hän on, hän on avionrikkoja." Se ei pysäyttänyt tuota sykintää pienen Marian sydämessä. He pysyttelivät matkan päässä Hänestä.

203 Ihmiset yhä tekevät samoin. He kutsuvat Häntä nyt pyhäksi kieriskelijäksi, fanaatikoksi, tai joksikin.

Maria tiesi, kenen Vauva se oli. Hän vain jatkoi edelleen niin kuin ennenkin.

204 Mutta, oi, eikö heidän olisi tullut huomata, kun Simeon, istuessaan siellä takahuoneessa, hänelle oli annettu lupaus ja hän kulki ympäri profetoiden, hän sanoi: "Herra ilmestyi minulle", ja hän oli silloin noin kahdeksankymmenen, "minä en tule näkemään kuolemaa ennen kuin olen nähnyt Hänen Pelastuksensa."

205 "Oi Simeon, sinä olet tullut vanhaksi, poikani. Tuo vanha mies on saanut jotakin päähänsä. Jättäkää hänet rauhaan. Hän on vaaraton; hän ei tee pahaa kenellekään."

206 Mutta Simeonilla oli Herran Sana. Hän sanoi: "Minä näin Jumalan Hengen laskeutuvan ylleni. Minä seisoin ja katsoin Häntä, ja Hän sanoi minulle: 'Simeon, sinä olet ollut vanhurskas mies, ja sinä et tule kuolemaan... Minä tulen tekemään sinut todistukseksi siellä.'" Siinä kaikki.

"Minkä vuoksi Sinä tulet tekemään sen, Herra?"

"Se on Minun asiani."

207 Minun mielipiteeni on, että Hän voi todella kaataa hiiliä heidän päälleen tuona Päivänä. "Teillä oli todistus! Miksi ette kuulleet sitä?"

208 Siellä on vanha sokea Anna istumassa temppelissä rukoilemassa. Herra paljasti hänelle, "Simeon on oikeassa." Aamen! Hän ei voinut erottaa päivänvaloa pimeästä, mutta hän voi nähdä pidemmälle kuin monet ihmiset tänään, joilla on hyvät silmät. Hän näki Hengessä, että Messiaan tulemus oli käsillä ja Henki liikkui hänen sydämessänsä.

209 Katsokaa, kuinka pienen pieni seurakunta siellä oli? Sakarias, Elizabeth, Maria, Johannes, Anna ja Simeon, kuusi noista miljoonista! Aivan niin kuin Nooan päivinä; heitä oli vain kuusi. Jumala toimi jokaisen kanssa heistä. He olivat kaikki sopusoinnussa. He tulivat kaikki yhteen. Aamen!

210 Tässä oli vanha Simeon, ja tässä tulee pieni Vauva, josta hän ei ollut kuullut yhtään mitään. Tässä oli nyt tuo Vauva, ja Simeon oli istumassa huoneessansa, kun Henki tuli hänen yllensä ja sanoi: "Lähde ulos, Simeon."

211 Ja hän lähti kävelemään, tietämättä minne oli menossa. Kuten Aabraham, hän oli etsimässä jotakin, eikä hän tiennyt, missä se oli, mutta hän jatkoi kulkua. Jonkin ajan kuluttua hän pysähtyi, ja Pyhän Hengen on täytynyt sanoa hänelle: "Siinä Hän on."

212 Hän kurottautui ja otti Vauvan Marian käsivarsilta, katsoi ylös ja sanoi: "Herra, anna palvelijasi nyt lähteä tästä elämästä rauhassa. Minun silmäni näkevät Sinun Pelastuksesi." Tuosta, mistä jokainen teki pilaa; ja jota naiset syrjivät, Simeon sanoi: "Se on Sinun Pelastuksesi, Herra."

213 Ja suunnilleen siihen aikaan sieltä tuli vanha sokea nainen, hapuillen ja horjuen ihmisjoukon lävitse; ja hän tuli Hänen luokseen ja myös profetoi, sillä hän oli odottamassa Häntä. Hän sanoi Marialle, että "miekka on lävistävä sinun sydämesi, mutta se tulee paljastamaan monien sydänten ajatukset." Mitä se oli?

214 Nyt arvaan, että jotkut noista naisista sanoivat: "Katsohan tuota, näetkö minkälaista roskaa se on? Siinä se on teille. Näettekö? Siinä sitä ollaan. Katsokaa, minkälaista se on. Tuo vanha mies, jonka pää on tärähtänyt. Tuolla hän on tuon prostituoidun tytön edessä ja yrittää sanoa jotakin tuollaista. Siinä sitä ollaan! Tuo avioton lapsi! Katsokaa, mitä tuo vanha Anna tekee, joka istuu täällä ja on tappamassa itseään nälkään. Hänellä ei ole mitään hauskaa, niin kuin meillä on, mutta siinä se on teille,

näettekö? Hän voisi kuulua jokaiseen seurapiiriin, mitä maassa on; hän tulee hienosta perheestä. Hän voisi kuulua niihin", mutta siinä te näette, kuinka tuo joukko tulee yhteen, oi kyllä. Aamen!

215 Sama asia tänään! Istuen taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa Pyhän Hengen ylös nostamana! Varmasti. Kyllä vain!

216 Oi, eikö meillä olisi vielä hieman enemmän aikaa? Minulla on vielä vähän sanottavaa. [Seurakunta vastaa: "Kyllä."]

217 Minulla on vielä eräs henkilö tässä, jota haluaisin katsoa, siihen aikaan, kun Sana oli tulossa julki, nuo viisaat miehet.

218 Toivoisin, että meillä olisi aikaa, Fred, sinun lukea se. Onko sinulla se taskussasi? [Veli Fred Sothmann sanoo: "Kyllä."] Arvelen monien teistä nähneen sen aikakauslehdessä.

219 Tuo asia, jonka Pyhä Henki puhui siellä alhaalla joella 33 vuotta sitten, he juuri kaivoivat sen ylös joulukuun 9. päivänä todistaen sen, kuinka Jupiter ja nuo tähdet olivat tähtikuviossansa.

220 Heillä on erään vanhan astrologisen kalenteri, jotka he ovat kaivaneet ylös. Se on tarkalleen siihen aikaan, kun tämä tähtimuodostelma tuli, nämä tähdet, jotka näkyivät Babylonia kohden, jossa nuo viisaat miehet olivat. Muistatteko, kuinka niiden radat osuivat yhteen, vaikkakin biljoonien valovuosien päässä toisistaan, ja nuo juutalaiset viisaat miehet, jotka olivat siellä Babylonissa, näkivät tuon muodostelman syntyvän, nuo tähdet; kolmen niistä tullessa yhteen ja muodostaessa yhden Aamutähden, ja he tiesivät Jumalan Sanasta, että noiden tähtien tullessa yhteen, oli aika Messiaan olla maan päällä.

221 Se on syy miksi he kysyivät: "Missä Hän on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Missä Hän on? Hänen täytyy olla jossakin." Sillä, kun nuo tähdet tulevat yhteen, kun nuo kolme tulevat yhteen, niin Messias tulee olemaan maan päällä tuohon aikaan. Ja, kun niiden radat kohtasivat, nuo miehet tiesivät, että Messias oli maan päällä.

222 He olivat mestareita alallansa. He olivat suuria miehiä. He olivat mestareita oman uskonnollisen tieteensä alalla. He tarkkasivat sen uskonnollista puolta, kun he näkivät noiden tähtien liikkuvan siellä, Jupiter ja Sardis, ja sitten tulevan linjaan. Ja he sanoivat: "Me tiedämme, että Messias on jossakin; niinpä Hänen täytyy olla Jerusalemissa, koska se on maailman uskonnollinen pääpaikka, jotka uskovat Messiaaseen. Se on heidän päämajansa. Se on kirkkokunnallinen päämaja. Se on missä tuo

suuri kirkollinen ryhmä istuu."

223 Ja he ottivat kamelit ja kulkivat kaksi vuotta, alas Tigrisvirran ylitse, ja soiden ja viidakkojen lävitse, matkalla tuohon kaupunkiin, sydämet täynnä iloa.

224 He tiesivät, että kun nuo tähdet olivat siellä, ja astrologit jopa tänäänkin sanovat, että jos nuo tähdet koskaan tulevat jälleen tuolle paikalle, niin että ne näyttäisivät yhdeltä tähdeltä sieltä katsottuna, missä he seisoisivat, niin heidän täytyisi olla seisomassa tuossa paikassa nähdäkseen sen. Aamen. Aamen.

225 Se riippuu siitä, missä te seisotte. Se riippuu siitä, mitä te katsotte. Kyllä. Kyllä.

226 Niinpä he näkivät sen ja seurasivat sitä, ja he olivat oikeassa linjassa. Huolimatta siitä, minne he menivät, se oli oikeassa linjassa heidän kanssaan. Se johti heitä. Näettekö?

227 Se on miten teillä täytyy olla kaikki Kirjoitukset linjassa, kaikki, sitten pysykää linjassa Kirjoitusten kanssa. Se on ainoa tie. Se on johtava teidät suoraan Hänen tykönsä, varmasti se on tekevä sen.

228 Huomatkaa nyt, tässä he tulivat huutaen: "Missä on Hän syntynyt juutalaisten Kuningas?" Sisälle Jerusalemiin, tuo tähti johti heidät suoraan sinne, suoraan tuohon kirkkokunnalliseen päämajaan; mutta, kun he kääntyivät syrjään mennäkseen sinne, tuo Tähti jätti heidät. Ja he menivät kaupunkiin ja kulkivat ylös ja alas katuja. He ajattelivat kaupungin olevan täynnä Jumalan iloa. He kulkivat ylös ja alas katuja huutaen: "Missä on Hän syntynyt juutalaisten Kuningas? Me näimme Hänen Tähtensä ollessamme idässä, ja me olemme tulleet palvomaan Häntä."

229 Muistakaa, tuo Tähti, he kulkivat länttä kohden. He olivat idässä. "Länttä kohden johtaen, yhä jatkaen. Opasta meidät tuohon..." Ehdottomasti, he olivat... Katsokaahan, Babylon ja Intia ovat itään Palestiinasta, hieman kaakkoon, ja he olivat menossa länttä kohden. "Länttä kohden johtaen te tunnette tuon laulun yhä jatkaen. Opasta meidät tuohon täydelliseen Valoon."

230 Viisaat miehet olivat tulossa länteen lähtien idästä ja tullen länteen ja he olivat nähneet tuon Tähden. Nyt, jos he olisivat olleet lännessä, katsoen takaisinpäin, he eivät olisi nähneet sitä. Kun he olivat tulleet sinne sen opastettua heidät sinne, se jätti heidät, ja he ajattelivat: "Tässä se on. Tuo Tähti on poissa, niinpä se on tässä. Sen täytyy olla kaupungis-

sa." Oi, he sanoivat: "Jokainen on varmasti onnellinen ja laulaa, ja Jumalan Kirkkaus on valaissut kaiken. Niinpä täällä me olemme. Me tiedämme, että olemme saavuttaneet..." Heidän tarkatessaan tuota tähtimuodostelmaa... Ei yksikään mestari voisi mennä ja vetää noita tähtiä yhteen, ja me tiedämme, että kun tuo Tähti tulee tähän kuvioon, niin se on aika, että Messias on maan päällä.

231 Ja aina niin ja niin monen sadan vuoden välein niiden radat kohtaavat uudestaan. Ja silloin tulee jokin lahja maan päälle. Huomatkaa.

232 Messias on maan päällä silloin, kun tuo ryhmä Tähtiä tulee yhteen. Ja he tiesivät, että Hän oli siellä, ja niinpä he menivät tuohon uskonnolliseen päämajaan, kulkien katuja ylös ja alas kameleineen, sanoen: "Missä Hän on? Missä Hän on? Missä on Hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Me näimme Hänen Tähtensä idässä, ja Hän on täällä jossakin. Missä Hän on? Missä Hän on?" Minkälainen häpeä!

233 He menivät ylipapin luo, ja hän on saattanut sanoa: "Mikäs teitä miehiä vaivaa? Tehän olette joukko fanaatikkoja." Katsokaa minkälainen häpäisy se oli heidän tieteelliselle saavutukselleen, joka oli Jumalan Voimasta! He näkivät Hänen Tähtensä, ja he olivat viisaita, älykkäitä miehiä, heidän alansa oli uskonnollinen tiede, ja he tiesivät, että kun nuo tähdet tulisivat sinne, silloin Messias olisi jossakin. Ja tässä paikassa, jossa olisi tullut tietää se, ei tiedetty mitään siitä.

234 Voin kuvitella kuinka lapset seisoivat kadulla sanoen: "Ha! Katsokaa tuota. Ha! Joukko fanaatikkoja. Kuulkaa kuinka he laulavat: 'Missä on Hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas?' He eivät tiedä, että Herodes on täällä kuninkaana. He eivät tunne piispa..." Oi sentään!

235 "Missä on Hän, joka on syntynyt juutalaisten Kuningas? Me näimme Hänen Tähtensä idässä."

236 He sanoivat: "Tulkaapa tänne, kaikki te viisaat miehet täältä ympäristöstä. Onko kukaan teistä nähnyt mitään tähteä jossakin?"

"Ei, me emme ole nähneet mitään sen kaltaista!"

237 "Kaikki te astrologit täällä. Onko kukaan teistä nähnyt jotakin Tähteä Jossakin?"

"Ei. Ei."

"Oletteko te nähneet mitään jonkinlaista salaperäistä merkkiä?"

"Ei, me emme ole nähneet mitään sellaista."

238 Ei, he eivät näe vieläkään. On aivan samoin. He eivät näe mitään.

He eivät voi nähdä sitä.

Kutsukaamme kaikki saarnaajat. "Entä miten on teidän kaikkien kanssa?"

"Ei, me emme ole nähneet mitään Tähteä."

239 "Entä te vartiomiehet muureilla, jotka pidätte huolen ajasta? Te katselette tähtiä koko vuoden, te tiedätte, missä jokainen tähtikuvio on taivaalla. Te tunnette jokaisen tähden. Oletteko te nähneet mitään?"

"Ei, me emme ole nähneet yhtään mitään." Mutta se oli siellä!

240 Kunnia Jumalalle! Oi! Ettekö te voi nähdä sitä? Se on siellä juuri nyt! He eivät voi nähdä sitä. Se tapahtuu kaikkialla heidän ympärillään, eivätkä he voi nähdä sitä. "Ah, me emme nähneet mitään."

241 "Oh, minä menin sinne, enkä nähnyt yhtään mitään." Varmasti te ette nähneet. Te olette yksinkertaisesti liian sokeita. Se ei ole teitä varten nähdä sitä. Jos olette niin sokeita, niin varmasti te ette tule näkemään sitä.

242 Se on vain niille, joille Jumala tulee paljastamaan sen. Hän on se, joka näkee sen. Se on aina ollut sillä tavalla. Aivan varmasti!

243 Nooa oli juuri se, joka kykeni näkemään sateen ylhäällä taivaalla, tiedättehän, mutta loput heistä eivät voineet nähdä sitä. He eivät nähneet sadetta siellä, mutta Nooa näki.

244 Aabraham oli se, joka näki Saaralla vauvan. Kyllä. Eivät nuo pilkkaajat, jotka sanoivat: "Kansojen Isä, kuinka monta lasta sinulla nyt on?"

245 Kuinka me voisimmekaan tulla läpi Raamatun, nuo viisaat ja profeetat, kautta linjan. "Usko on todiste näkymättömistä asioista." He tietävät puhutun Sanan, siellä se on, ja tässä on sen todiste. He näkevät sen.

Huomatkaa nyt. Meidän viisaat miehemme eivät näe tuota Tähteä. Heille siinä ei ole mitään.

246 Miksi? Itse asiassa, kun he katsoivat sivuun ja menivät senkaltaisen ryhmän kanssa, tuo Tähti häipyi pois.

247 Samoin on tänäänkin. Se on mikä on sammuttanut Valon monelta. Se on totta. Kun he kiinnittävät itsensä tuonkaltaiseen ryhmään. Ensinnäkin, he eivät edes usko sitä, ja kuinka meillä voisi olla kirkkojen liitto? Kuinka me voisimme kulkea yhdessä, ellemme ole sopineet? Kuinka on tämän maailman kirkkojen yhdistymisen kanssa? Kuinka me voisimme liittyä yhteen, kun me olemme miljoonien mailien päässä toisistam-

me? Kuinka me tulemme tekemään sen? Evankeliset ovat kanssamme ja tämä ja tuo ja se kaikki yhdessä, kuitenkin liittyneenä yhteen. Sellainen joukko turmeltuneisuutta!

248 Jumala hankkii itsellensä vaimon, joka on puhdas, pyhä, saastuttamaton, ja joka pysyy Hänen Sanassaan.

249 Hyvä on. Jeesuksen häpäiseminen Sanan vuoksi. (Sitten tulemme lopettamaan hetken kuluttua.) Jeesusta häpäistiin Sanan vuoksi. Katsokaapa tänne. Kuinka Hän voi kestää häpäisemistä, kun Hän itse oli Jumalallinen, lihaksi tullut Jumala? Hän oli Jumala itse tehtynä lihaksi.

250 Te tiedätte, että Raamattu sanoo niin: "Me koskettelimme Häntä"; Enkelit näkivät Hänet. Ajatelkaapa vain sitä. Minä uskon kirjeessä Timoteukselle sen sanotun jotenkin tällä tavalla: "Ja ilman vastaväitteitä suuri on jumalisuuden salaisuus; sillä Jumala oli ilmaistu lihassa, enkeleiden näkemä."

251 Enkelit olivat siellä Hänen syntyessään. Kuinka Enkelien onkaan täytynyt katsoa alas ja iloita, kun he katsoivat sinne seimeen ja näkivät Jumalan lihaksi tulleena! Aamen. Ei ihme, että he alkoivat huutaa: "Tänään Daavidin kaupungissa on syntynyt Kristus Pelastaja!" Enkelit iloitsivat ja läpyttivät suuria siipiään yhteen, ja lauloivat siellä Juudean mäellä: "Kunnia Jumalalle korkeudessa, rauha maassa, ja hyvä tahto ihmisiä kohtaan." He olivat nähneet Jumalan Sanan julkitulemisen; ja siellä se oli.

252 No niin, Saatana ei uskonut sitä, niin kuin tiedätte. Hän sanoi: "Jos Sinä olet..."

Tuo Enkeli taas sanoi: "Hän on." Se oli siinä erona.

"Jos Sinä olet, tee niin ja niin. Anna meidän nähdä Sinun tekevän sen."

Mutta tuo Enkeli sanoi: "Hän on siellä."

253 Nuo viisaat miehet uskonnollisella tieteellään sanoivat: "Hän on siellä." Aamen.

254 Siksi arkeologit tänään kaivavat ylös näitä asioita, joista on profetoitu muutama vuosi sitten, että niin tulisi tapahtumaan, ja tässä he nyt ovat kaivamassa niitä ylös. He eivät edes…

255 Missään historiassa ei sanota Pontius Pilatuksen koskaan olleen maan päällä. Tiesittekö sitä? Jotkut teistä koululaisista, kertokaapa minulle, missä historiassa sanotaan, että Pontius Pilatusta on koskaan ollut

olemassa? Ja uskomattomat ovat pilkanneet ja tehneet pilaa siitä. He sanoivat: " Roomalaista kuvernööriä nimeltään Pontius Pilatus ei ole koskaan ollut." Mutta noin kuusi viikkoa sitten kaivettiin esiin kulmakivi, jossa lukee: Pontius Pilatus, Kuvernööri. Oi, mitä mielettömyyttä!

256 He sanoivat: "Historia ei sano, että Ramses olisi koskaan hallinnut Egyptissä." Mutta arkeologit kaivoivat esiin kiven, jossa lukee: Ramses II.

257 Huomatkaa, ja he sanoivat, etteivät Jerikon muurit koskaan sortuneet maahan. Arkeologit kaivelivat siellä, ja tiedättekö, he kaivoivat hyvin syvälle, ja siellä olivat nuo Jerikon sortuneet muurit. (Tehän tiedätte, kun pasuunoihin puhallettiin.) He sanoivat: "Se on vain taru, laulu, jota joku on laulanut menneisyydessä." Kyllä! Pilkkaajat sanoivat, että "se oli vain tarua. Tehän tiedätte, ettei sellaista muurien sortumista koskaan tapahtunut, kun Joosua puhalsi pasuunoihin. Ei siellä koskaan sellaista tapahtunut." Ja jotkut suuret kristityt arkeologit jatkoivat kaivamista, koska he tiesivät, että sen täytyi olla niin. Hän kaivoi noin kolmekymmentä jalkaa alemmaksi kuin muut heistä olivat kaivaneet. Siellä olivat nuo muurit, alas sortuneina, aivan niin kuin Sana oli sanonut.

258 He sanoivat: "Ei ole koskaan ollut sellaista asiaa, että Daavid olisi soittanut kielisoitinta harppua, koska senkaltaista musiikkia ei tunnettu ennen kuin vasta 15. vuosisadalla." Sanottiin: "Sellaista ei ole koskaan ollut." Kristityt arkeologit kaivelivat Egyptissä, ja neljätuhatta vuotta sitten heillä oli kielisoittimet. Aamen.

259 He sanoivat siitä kuinka nuo heprealaiset lapset valmistivat noita tiiliä ilman olkia, että "sellaista asiaa ei ollut." Arkeologit alkoivat kaivella sitä. Mitä he löysivät? Mitä tiede löysi? Tuon kaupungin muurit, jonka nuo heprealaiset rakensivat, ensimmäisessä tiilikerroksessa oli pitkiä olkia. Toisessa kerroksessa oljet oli silputtu aivan pieniksi, ja kolmannessa ei ollut olkia ollenkaan.

Kansat hajoavat;
Israel herää;
merkit, jotka profeetat ennustivat...

260 Kyllä vain. Se on kaikki nyt tullut meihin asti, veli, sisar. Miksi on niin? Milloinkaan ei elokuvamaailma ole tehnyt mitään sellaista kuin muutamana viimeisenä vuotena. Valkokankaalle tulee nyt Cecil De Millen ohjaamana *Kymmenen käskyä*. Valkokankaalle on tullut Jeesuksen

Kristuksen elämä *Ben Hur*in kautta, valkokankaalle tulee *Suuri kalamies*, Pietarin kääntymys. Ja kaikki nämä uskonnolliset näytelmät, joita elokuvamaailma on kieltänyt, liannut ja repinyt, mutta Jumala väkevällä voimallaan on tuonut ne esille joka tapauksessa.

261 Juuri nyt, nuo asiat, joita sanottiin muutama vuosi sitten. Pieni kehno vaatimaton Jumalan palvelija kuten minä itse. Minä sanoin: "Valo tuli, joka puhui minulle, ja sanoi minulle mitä tuli tehdä." Ihmiset nauroivat ja sanoivat: "Hänen päänsä on vähän tärähtänyt." Nyt Siitä on valokuva. Tiede otti sen. Siinä on Totuus!

Minä sanoin: "Tuo nainen on kuoleman varjostama."

262 He sanoivat: "Varjostama. Se on mieletöntä puhetta. Hän vain keksii sen mielessään."

263 Siitä on tuo valokuva! Jumala panee kivet huutamaan. Hän kykenee tekemään, mitä haluaa.

264 Jeesus: häväistynä Sanan vuoksi, Jumalan jumalallinen Poika seisoi siellä, Immanuel, minkälaista häväistystä, antaa uskomattoman syntisen sitoa Hänet, sylkeä Häntä kasvoihin, ja haastaa Hänet tekemään jotakin sen kanssa. Häväistys Sanan tähden. Kyllä. Mitä? Täyttääkseen Isän Sanan. Mutta muistakaa, Hänen täytyi kestää kuoleman häpeä. Jumala, joka ei voi kuolla, ja ainoa, joka voi kuolla pelastaakseen syntisen, eikä kukaan muu, ei toinen persoona eikä kolmas persoona voinut tehdä sitä. Jumala itse on ainoa, joka voi tehdä sen. Ja tässä Hän oli.

265 Hän sanoi: "Ei yksikään mies ole noussut ylös, ainoastaan Hän, joka laskeutui alas; Ihmisen Poika, joka nyt on Taivaassa." Aamen!

266 He sanoivat: "Isämme söivät mannaa erämaassa. Ja Sinä sanot, että Sinä olet Elämän Leipä."

267 Hän sanoi: "Ennen kuin Aabraham oli, Minä olen. Minä olen Elämän Leipä. Minä olen MINÄ OLEN."

268 He sanoivat: "Sinä et ole viidenkymmenen ja sanot nähneesi Aabrahamin."

269 Hän sanoi: "Ennen kuin Aabraham oli, Minä olen." Ja sitten Hän antoi syntisten sitoa itsensä, kirkkokunnallisen seurakunnan sitoa Hänet.

270 Muistakaa, viimeisinä päivinä tämä rikas Laodikean Seurakunta pani Hänet jopa seurakunnan ulkopuolelle. Näettekö, missä se on nyt? Voitteko te nähdä, miksi minä huudan tuota järjestelmää vastaan? [Seurakunta vastaa: "Aamen."]

271 Miksi Jeesus antoi syntisten sitoa itsensä? Jotta Sana täyttyisi, jotta Jumalan kuolema tulisi häväistyksi. Jumalan täytyi kuolla. Hänen täytyi olla lihassa voidakseen kuolla. Ja Jeesus tiesi sen. Hän puhui heille siitä. Hän sanoi: "Hävittäkää tämä temppeli, ja Minä tulen nostamaan sen ylös jälleen." Ei niin, että joku toinen olisi nostanut sen ylös, vaan: "Minä tulen nostamaan sen ylös. Kolmessa päivässä Minä tulen tuomaan sen jälleen takaisin. Hävittäkää se, ja Minä tulen nostamaan sen ylös." "Niin kuin Joona oli valaan vatsassa kolme päivää ja yötä, niin täytyy Ihmisen Pojan olla maan povessa", eivätkä he edes ymmärtäneet sitä. Näettekö? Häpäisy Sanan vuoksi. Hän Se oli.

272 No niin, pilkattuna kuolemaan, noustakseen jälleen Iankaikkiseen Elämään. Hänet täytyi ensin tappaa, niin että Hän voi nousta Iankaikkiseen Elämään, ja tuoda jokaisen ihmisolennon, joka oli Hänen muodossaan Iankaikkiseen Elämään, jok'ikisen, joka uskoisi sen, ja vastaanottaisi sen. Näettekö, Hän tuli ihmiseksi, Hän tuli sukulunastajaksi, ja Hänen täytyi kestää kaikki pilkkaamisen häpeä ja pilanteko, aivan niin kuin Hänen kanssapalvelijansa ennen Häntä, kuten Mooses, kuten Nooa, ja kuten kaikkien muiden heistä täytyi kestää tuo pilkkaaminen, samoin Hänenkin. Miksi? Hänellä oli Sana, ja Hän oli Sana. Siksi he pilkkasivat Häntä enemmän kuin koskaan. Hän oli Jumalallinen, ja Sana itse. Halleluja!

273 Jeesus sanoi: "Te tekopyhät. Te rakennatte profeetoille hautoja, ja te olette ne, jotka olette panneet heidät sinne. He tulivat Jumalan Sanan kanssa, ettekä te uskoneet heitä. Te olette syyllisiä jokaiseen."

274 Phoenixissa, jos Jumala tahtoo, minulla oli sana eräänä päivänä. Minä tulen syyttämään tätä sukupolvea Jeesuksen Kristuksen tappamisesta, hänen uudelleen ristiinnaulitsemisestaan. Minä tulen tuomaan syytöksen tuon saarnaaja yhdistyksen edessä, jos jumala tahtoo. He ovat syylliset Jeesuksen Kristuksen vereen ja hänen uudelleen ristiinnaulitsemiseensa. Kyllä vain. Tulen syyttämään koko asiaa.

275 Pietari pani heidät syytteeseen helluntaipäivänä. hän sanoi: "Te, jotka pahoin käsin olette ristiinnaulinneet elämän Prinssin, jonka Jumala nosti ylös, ja me olemme sen todistajat." Hän pani heidät syytteeseen.

276 Minä tulen ottamaan Jumalan Sanan ja panemaan syytteeseen jokaisen kirkkokunnan mitä on, ja jokaisen miehen maan pinnalla, joka on syyllinen Jeesuksen Kristuksen vereen. Jumala auttakoon minua olemaan hänen asianajajansa tuona päivänä. Aamen! Kyllä.

277 Pilkkaajat tekivät pilaa Hänestä. He häpäisivät Häntä. Hän pysyi linjassa Sen kanssa. Aamen. Oi, katsokaa mitä Hän teki. Hän oli Jumalan Poika, Hän kärsi kuoleman voidakseen tappaa synnin. Hänen täytyi tehdä se. Se oli ainoa tapa, miten se voitiin tappaa, ja Hän teki sen ja kesti sen.

278 Koska nuokin siellä aikaisemmin olivat tehneet niin, nuo, joilla oli Jumalan Sana pienoiskoossa, ja Jeesus sanoi niin: "Herran Sana tuli profeetoille." "Keitä heistä", Hän sanoi, "eivät teidän isänne, teidän uskonnolliset organisaationne kivittäneet ja tappaneet? Kuka heistä vastaanotti profeetat? Sitten te rakennatte heille hautoja sen jälkeen, kun he ovat menneet. Ja te olette syylliset heidän sinne panemiseensa."

279 Sitten Hän antoi heille vertauksen viinitarhan vuokraamisesta. Palvelijat tulivat ja he kohtelivat heitä väärin; sitten lopulta sanottiin: "No niin, me tulemme tappamaan pojan, koska hän on perillinen." Oi, he tulivat vihaisiksi, kun he olivat käsittäneet sen.

280 Mutta Hänen täytyi kestää häväistystä, ja tässä Hän itse oli, sidottuna, johdatettuna kuolemaan, voidakseen tulla tapetuksi, ja voidakseen tuoda takaisin Iankaikkisen Elämän. Kunnia Jumalalle! Oi, kuinka minä rakastan Häntä! Tuomaan takaisin Iankaikkisen Elämän, ja nostamaan ylös jokaisen Jumalan pojan, joka kautta ajanjaksojen oli seissyt tuon Sanan kanssa ja kärsinyt häpeän. Se on oikein.

281 Jos Hän ei olisi tullut, Nooa ei olisi voinut, nousta ylös. Jos Hän ei olisi tullut, Elia ei olisi voinut tulla takaisin. Jos Hän ei olisi tullut, Nooa ei koskaan nousisi. Jos Hän ei olisi tullut... Koska Hän oli tuo ennalta määrätty Karitsa, joka tuli ottaakseen häpeän ylleen, ja kuoli kuoleman jokaisen Jumalan Sanan vuoksi, joka oli puhuttu, ja jonka puolesta nämä vanhurskaat miehet olivat seisseet. Sen täytyi olla Hän. Kukaan muu ei voinut tehdä sitä, ainoastaan Jumala itse. Ja Hän tuli ja otti tuon paikan, että Hän voisi lunastaa ja antaa Iankaikkisen Elämän jokaiselle Jumalan pojalle, joka oli ollut tuon saman Sanan puolella, ja kärsinyt häväistystä. Jokainen Jumalan Poika kautta ajanjaksojen, joka tulisi kestämään häväistystä... Siellä ei ollut ketään, joka olisi voinut lunastaa häntä, mutta uskon kautta hän näki, että Lunastaja oli tulossa.

282 Job näki Hänet. Jobin seistessä siellä, he sanoivat: "Oh, sinä olet salasyntinen, ja Jumala kohtelee sinua tällä tavalla vain siksi, koska sinä olet salasyntinen."

283 Ja hän sanoi: "Minä tiedän, että Lunastajani elää. Viimeisinä päivinä Hän tulee seisomaan maan päällä; vaikka ihomadot hävittävät tämän ruumiin, tulen minä kuitenkin lihassani näkemään Jumalan."

284 Hänen vaimonsa sanoi: "Miksi et kiroa Häntä ja kuole? Sinä näytät kurjalta hylkiöltä."

285 Hän sanoi: "Sinä puhut kuin tyhmä nainen." Aamen. Siellä hän oli. "Minä tiedän Hänen elävän, ja Hän on seisova maan päällä viimeisenä päivänä."

286 Jos Jeesus ei olisi tullut, Jobia ei olisi voitu lunastaa, koska Hän oli maailman perustamisesta asti teurastettu Karitsa. Hän tiesi paikkansa ja Hän tiesi asemansa.

287 Siitä syystä, Maria tiesi tuon aseman, kun hän tuli esiin tuona päivänä. Hän sanoi: "Jos minä… Jos Sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."

Hän sanoi: "Veljesi on nouseva ylös jälleen."

Martta sanoi: "Kyllä, Herra, hän on nouseva ylösnousemuksessa. Hän oli hyvä poika."

Jeesus sanoi: "Mutta MINÄ OLEN tuo ylösnousemus. Uskotko sinä sen?"

288 Hän vastasi, "Kyllä, Herra, minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tulossa maailmaan."

Hän sanoi: "Minne te hautasitte hänet?" Tästä on kyse.

289 Martta tunnisti sen. Tuo pieni nainen, josta seitsemän perkelettä oli ajettu ulos. Hän tunsi Jumalan Voiman, joka voi ottaa ylpeyden ja stressin ja kaiken pois hänestä, joka voi ottaa itsekkään korkeakoulu-hengen pois hänestä, ja voi tehdä hänet uudeksi luomukseksi. Hän oli ajanut seitsemän perkelettä ulos, ja kun he tiesivät, mitä Hän oli, ja vastaanottivat Hänet.

290 He tiesivät, mitä Hän voisi tehdä heille. Niin he tekevät myös tänään. Ainoastaan vastaanottakaa se. Se on seuraava asia.

291 Siellä Martta sanoi, että Hän... tehän tiedätte mitä tapahtui. Oi!

292 Kaikki, jotka tulevat kärsimään saman Sanan vuoksi, Hän kuoli sen asian vuoksi. Hän oli ainoa, joka voi kuolla tehdäkseen sen, sillä Hän oli Sana. Hän oli Sana, Sana julkituotuna. Kaikilla muilla oli hitunen Sitä, mutta tässä oli Jumalan täyteys. Hän on sama tänään. Hebrealaiskirje

13:8: “Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Kuunnelkaa!

293 Minä lopetan nyt. Minun todella täytyy tehdä se. Olen jo ylittänyt ajan.

294 Hän ei koskaan kirjoittanut yhtään sanaa. Eihän kirjoittanut? [Seurakunta vastaa: ”Ei.”] Ei koskaan kirjoittanut sanaakaan. Miksi? Hän oli Sana. Hän oli Sana, joka oli ollut kirjoitettu, Hän oli tuon Sanan julkituleminen. Kunnia! Nyt minusta tuntuu hyvältä. Hän oli Sana. Hänen ei tarvinnut kirjoittaa mitään. Hän oli Sana, kirjoitettu Sana julkituotuna. Kunnia Jumalalle! Hän on sama tänään, eilen ja iankaikkisesti! Hän on Sana. Sana julkituotuna.

Te sanotte: “Onko näin, veli Branham?”

295 Tarkatkaa Jehovaa seisomassa siellä aikaisemmin, kun Hän puhalsi tuon tien aaltojen keskelle, Israelin kulkea meren lävitse.

296 Tarkatkaa nyt Jehovaa täällä sanomassa: “Vaikene ole hiljaa”, ja se totteli Häntä, tuuli ja aallot. Hän oli Jehova. Aamen!

297 Tuo Jehova, joka voi siellä aikaisemmin pirskotella muutamia kastepisaroita sinne erämaahan, jotka voitiin leipoa leiväksi ruokkimaan ihmisiä.

298 Seisoi täällä ja otti viisi keksiä ja kaksi kalaa ja ruokki viisituhatta.

299 Hän oli Sana Aamen! Aamen! Hän on Sana, ja Hän tulee aina olemaan Sana. Ja minä itse ja huoneeni, me tulemme palvelemaan sanaa.

Oi haluan nähdä Hänet, katsella kasvojaan,
Siellä iäti laulaa Hänen pelastusarmostaan;
Kirkkauden kaduilla, korotan ääneni;
Kun huolet kaikki, takana, vihdoinkin kotona
Iäti iloitakseni.

300 Oi! Kyllä. Kantakaa Sanan häpeää. Häväistys kulkee Sanan kanssa. Pysykää Sanan kanssa ja kantakaa Sen häpeä.

Rukoilkaamme.

301 Jeesus, niin kuin yhtenä iltana, Herra, minä huusin: “Oi Jeesus, mitä Sinä tahdot minun tekevän? Mitä minä voin tehdä Herra? Kun näen nämä asiat ja tunnen hetken, jossa me elämme; mitä minä voin tehdä Herra? Mitä minä voin tehdä?”

302 Minä rukoilen pienen seurakuntani puolesta täällä, Herra. Ajattelen noita pieniä lintuja tuossa näyssä. Asioita, jotka ovat olleet, ja toisia lin-

tuja, jotka olivat suuria asioita, mutta siellä oli niitä kolme, Herra; kun nuo Enkelit tulivat, ei ollut mitään taakkaa jäljellä. Nuo pienet sanansaattajat ovat olleet ihmeellisiä, Herra, mutta minä uskon, että on jotakin, mikä on juuri aikeissa tapahtua. Salli sen olla, Herra. Muovaa meidät ja valmista meidät omalla tavallasi. Me olemme savi; Sinä olet Savenvalaja.

303 Tänä jouluaattona, Herra, me olemme kiitolliset Jumalan Lahjasta, jonka Jumala antaa meille, vaikka tämä onkin, niin kuin me sydämessämme uskomme, vain jokin pakanallinen taikauskon päivä, jollaiseksi se on yritetty tehdä, siitä eräänlainen messu, Kristus-messuksi. Mutta me emme tee sitä sillä tavalla, joulupukin, joulupuiden ja koristeiden kanssa, vaan me tulemme Herran Jeesuksen Nimessä palvoaksemme Taivaan Jumalaa, joka oli tehty lihaksi, meidän kaltaiseksemme lihaksi, ja asui keskuudessamme lunastaakseen meidät, ja kärsi Nimen häpeän, kärsi ristin häpeän, antaen maailmallisen osan Immanuelista tapettavaksi, voidakseen tuoda meidät Iankaikkiseen Elämään.

304 Keitä me olemme, Herra? Keitä me olemme, että me yrittäisimme välttää häpeää? Jumala, tee meidät urhoollisiksi sotureiksi. Minä jätän nämä sanat Sinulle, Isä. Ne ovat voineet olla katkonaisia, kun olen niin väsynyt ja näännyksissä, mutta Isä, palkitse nämä ihmiset, jotka ovat istuneet kuuntelemassa, ja voikoon Voima, joka nosti ylös Herramme, ja lahjoitti Hänet meille tänne Pelastajaksi näissä viimeisinä päivinä, tehdä eläväksi jokaisen hengen täällä, Herra, Herran Jeesuksen tulemuksen läheisyyteen. Voikoot se olla niin, Isä.

305 Paranna sairaat ja vaivatut, jotka ovat keskuudessamme. Sido särkyneet sydämet. Herra me olemme menneet niin paljon lävitse. Minun sydämessäni on niin monia arpia siitä, Herra, kovista taisteluista, minä olen vanha veteraani. Auta minua, Herra. Minä tarvitsen Sinun apuasi. Ehkä tämä kaikki on ollut harjoitusta jotakin tarkoitusta varten. Minä luotan siihen, että se on ollut, Herra. Auta minua, Oi Jumala, ja auta tätä seurakuntaa ja siunaa meitä yhdessä.

306 Siunaa näitä pieniä lapsia. Ajattelen noita monia pienokaisia tuolla ulkona, jotka eivät tänään saa mitään, ja minä rukoilen, että Sinä tulisit olemaan heidän kanssaan ja auttamaan heitä. Anna heille Iankaikkinen Elämä, Herra. Se on se joululahja, jonka me haluamme, se on Jeesuksen Kristuksen Elämä hallitsemaan ja vallitsemaan minun sydämessäni. Sitä juuri minä haluan, Herra.

307 Siunaa meitä yhdessä nyt. Me jätämme nämä sanat Sinulle. Anna nii-

den langeta, mihin tahansa ne lankeavatkin, Herra. Missä hyvänsä sydämet ovat avoinna, voikoot ne tuoda sinne suuren pelastuksen ajan Jeesuksen Nimessä. Aamen.

308 Joka koskaan… Kuinka monet rakastavat Häntä? Mistä syystä meillä oikein on niin kova kiire? Oi, minä rakastan Häntä. Minä rakastan Häntä! Herra, mitä Sinä tahdot minun tekevän?

309 Älkää unohtako kokouksia tänä iltana. Tiedättekö te nyt, mitä joulu merkitsee? Oi, tämä on minun joululahjani; tämä on tuo Sana. Herra, jos minä vain voisin saada itseni pois tieltä niin, että Sinun Sanasi voi ilmaista itsensä kauttani täällä. Se on suurin asia mitä tiedän.

310 Nyt minä uskon, että heillä on siellä jotakin mitä he haluavat antaa lapsille. Minä annan nyt kokouksen takaisin veli Nevillelle. Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.

Veli Neville.